

Den Europæiske Unions Tidende

L 294

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

6. november 2013

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen** 1

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁾** 13

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 1093/2013 af 4. november 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 og Rådets og Kommissionens forordning (EF) nr. 1982/2004 for så vidt angår forenkling af Intrastat-systemet og indsamling af Intrastat-oplysninger** 28

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1094/2013 af 4. november 2013 om tildeling af ekstra havdage til Frankrig og Det Forenede Kongerige i ICES-afsnit VIIe	30
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1095/2013 af 4. november 2013 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Sierra de Cádiz (BOB)]	32
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1096/2013 af 4. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (BGB)]	34
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1097/2013 af 4. november 2013 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Lentilles vertes du Berry (BGB)]	36
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1098/2013 af 4. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Gâche vendéenne (BGB)]	38
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1099/2013 af 5. november 2013 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (forbedringer for skibe i fast rutefart)	40
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1100/2013 af 5. november 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	42

HENSTILLINGER

2013/637/EU:

★ Kommissionens henstilling af 4. november 2013 om ændring af Kommissionens henstilling 2006/576/EF for så vidt angår T-2-toksin og HT-2-toksin i foderblandinger til katte ⁽¹⁾	44

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/48/EU

af 22. oktober 2013

om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsenEUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og artikel 14 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fastlægger retten til en retfærdig rettergang. Chartrets artikel 48, stk. 2, sikrer respekt for retten til et forsvar.
- (2) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og den 16. oktober 1999, særlig punkt 33, bør princippet om gensidig anerkendelse af domme og andre afgørelser fra retslige myndigheder være hjørnesteinen i det retlige samarbejde på det civile retlige og det strafferetlige område inden for Unionen, eftersom udvidet gensidig anerkendelse og den

nødvendige tilnærmelse af lovgivningen vil lette samarbejdet mellem kompetente myndigheder og retsbeskyttelsen af personers rettigheder.

- (3) I henhold til artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bygger det retlige samarbejde i straffesager i Unionen på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser.
- (4) Gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager forudsætter, at medlemsstaterne har tillid til hinandens strafferetlige systemer. Omfanget af den gensidige anerkendelse hænger snævert sammen med en række parametre, herunder mekanismerne for beskyttelse af mistænkte eller tiltalte rettigheder og fælles minimumsstandarder, der er nødvendige for at lette anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse.
- (5) Selv om medlemsstaterne er part i EMRK og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, har erfaringerne vist, at dette ikke altid i sig selv giver en tilstrækkelig grad af tillid til andre medlemsstaters strafferetlige systemer.
- (6) Gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager kan kun fungere effektivt, når der hersker tillid, således at ikke blot de retslige myndigheder, men alle aktører i strafferechtsprocessen, opfatter andre medlemsstaters retslige myndigheds afgørelser som svarende til deres egne, hvilket forudsætter ikke blot tillid til tilstrækkeligheden af andre medlemsstaters regler, men også tillid til, at disse regler anvendes korrekt. Hvis den gensidige tillid skal styrkes, kræver det detaljerede regler om beskyttelse af de proceduremæssige rettigheder og garantier, som følger af chartret, EMRK og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Det kræver ligeledes en videreudvikling inden for Unionen af minimumsstandarderne i chartret og i EMRK ved hjælp af dette direktiv og ved hjælp af andre foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 51.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.9.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.10.2013.

- (7) Artikel 82, stk. 2, i TEUF giver mulighed for at fastsætte minimumsregler gældende i medlemsstaterne for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension. I nævnte artikel henvises til, at »enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen« er et af de områder, hvor der kan fastsættes minimumsregler.
- (8) Fælles minimumsregler bør føre til øget tillid til alle medlemsstaternes strafferetssystemer, hvilket igen bør føre til et mere effektivt retligt samarbejde i et klima af gensidig tillid og til fremme af en kultur med respekt for grundlæggende rettigheder i Unionen. Sådanne fælles minimumsregler bør tillige fjerne hindringer for borgernes frie bevægelighed på hele medlemsstaternes område. Sådanne fælles minimumsregler bør fastlægges for så vidt angår retten til adgang til advokatbistand i straffesager, retten til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og retten til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen.
- (9) Den 30. november 2009 vedtog Rådet en resolution om en køreplan med henblik på at styrke mistænkte eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager (»køreplanen«) ⁽¹⁾. Trin for trin opfordres der i køreplanen til, at der vedtages foranstaltninger vedrørende retten til oversættelse og tolkning (foranstaltning A), retten til oplysninger om rettigheder og om tiltalen (foranstaltning B), retten til juridisk rådgivning og retshjælp (foranstaltning C), retten til at kommunikere med pårørende, arbejdsgivere og konsulære myndigheder (foranstaltning D) og særlige beskyttelsesforanstaltninger for mistænkte eller tiltalte, som er sårbare (foranstaltning E). I køreplanen understreges det, at rækkefølgen af rettighederne alene er vejledende, hvilket indebærer, at den kan ændres under hensyn til prioriteringen. Det er hensigten, at køreplanen skal fungere som en helhed; først når alle komponenterne er blevet gennemført, vil nyttevirkningen fuldt ud kunne mærkes.
- (10) Den 11. december 2009 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed med køreplanen og gjorde den til en del af Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ⁽²⁾ (punkt 2.4). Det Europæiske Råd understregede køreplanens ikkeudtømmende karakter ved at opfordre Kommissionen til at undersøge yderligere elementer af mistænkte og tiltaltes proceduremæssige minimumsrettigheder samt til at vurdere, hvorvidt der er behov for at behandle andre emner, såsom princippet om uskyldsformodning, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.
- (11) Indtil videre er to foranstaltninger blevet vedtaget i henhold til køreplanen, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager ⁽⁴⁾.
- (12) Nærværende direktiv fastsætter minimumsregler om retten til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre i henhold til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁵⁾ (sager angående europæiske arrestordre) og retten til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen. Direktivet fremmer således anvendelsen af chartret, særlig artikel 4, 6, 7, 47 og 48, idet det bygger på artikel 3, 5, 6 og 8 i EMRK, således som disse bestemmelser fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som i sin retspraksis løbende fastsætter standarder vedrørende retten til adgang til advokatbistand. Det følger af denne retspraksis bl.a., at en retfærdig rettergang kræver, at en mistænkt eller tiltalt kan få adgang til en lang række tjenester, der specifikt er knyttet til retshjælp. I den henseende bør advokater for mistænkte eller tiltalte uden begrænsninger kunne sikre de grundlæggende aspekter ved forsvaret.
- (13) Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EMRK til at sikre retten til en retfærdig rettergang, bør sager i forbindelse med mindre lovovertrædelser begået i et fængsel og sager i forbindelse med lovovertrædelser begået i militær sammenhæng, som behandles af en befalingshavende, ikke betragtes som straffesager i dette direktiv.
- (14) Dette direktiv bør gennemføres under hensyntagen til bestemmelserne i direktiv 2012/13/EU, ifølge hvilke det kræves, at mistænkte eller tiltalte straks informeres om retten til adgang til advokatbistand, og mistænkte eller tiltalte, der er anholdt eller tilbageholdt, straks får skriftlig meddelelse om deres rettigheder, som indeholder oplysninger om retten til adgang til advokatbistand.
- (15) Udtrykket advokat i dette direktiv henviser til enhver person, der i overensstemmelse med national ret er kvalificeret og berettiget til, herunder ved akkreditering fra et autoriseret organ, at yde juridisk rådgivning og bistand til mistænkte eller tiltalte.
- (16) I visse medlemsstater har andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kompetence til at pålægge andre sanktioner end frihedsberøvelse for relativt mindre lovovertrædelser. Dette kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med færdselsforseelser, som begås i stort omfang, og som evt. konstateres efter en færdselskontrol. I sådanne situationer ville det ikke

⁽¹⁾ EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

være rimeligt at kræve, at de kompetente myndigheder sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Hvis lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at en sådan myndighed kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og der enten er ret til appel eller mulighed for på anden vis at indbringe sagen for en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager, bør dette direktiv derfor kun finde anvendelse på sager ved den pågældende domstol efter en sådan appel eller indbringelse.

- (17) I nogle medlemsstater betragtes visse mindre lovovertrædelser, navnlig mindre færdselsforseelser samt mindre forseelser i forbindelse med generelle kommunale bestemmelser og forstyrrelse af den offentlige orden, som strafbare handlinger. I sådanne situationer ville det ikke være rimeligt at kræve, at de kompetente myndigheder sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat i forbindelse med mindre lovovertrædelser, at frihedsberøvelse ikke kan pålægges som en sanktion, bør dette direktiv derfor alene finde anvendelse på sager ved en domstol med kompetence til afgørelse i straffesager.
- (18) Anvendelsesområdet for dette direktiv for så vidt angår visse mindre lovovertrædelser bør ikke påvirke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EMRK til at sikre retten til en retfærdig rettergang, herunder retten til advokatbistand.
- (19) Medlemsstaterne bør sikre, at mistænkte eller tiltalte har ret til adgang til advokatbistand uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med dette direktiv. Mistænkte eller tiltalte bør under alle omstændigheder have adgang til advokatbistand under straffesager for en domstol, såfremt de ikke har givet afkald på denne ret.
- (20) I dette direktiv omfatter afhøring ikke indledende afhøringer foretaget af politiet eller af en anden retshåndhævende myndighed, hvis formål er at identificere den pågældende person, at kontrollere, om vedkommende er i besiddelse af våben, eller om der foreligger andre lignende sikkerhedsproblemer, eller at afgøre, om der bør indledes en efterforskning, f.eks. i forbindelse med en vejkontrol eller i forbindelse med regelmæssige stikprøvekontroller, når en mistænkt eller tiltalt endnu ikke er identificeret.
- (21) Hvor en person, som ikke er mistænkt eller tiltalt, f.eks. et vidne, bliver mistænkt eller tiltalt, bør den pågældende person beskyttes mod selvinkriminering og har ret til ikke at udtale sig som bekræftet i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Dette direktiv henviser derfor udtrykkeligt til den konkrete situation, hvor en sådan person bliver mistænkt eller tiltalt under politiets eller en anden retshåndhævende myndigheds

afhøring i forbindelse med en straffesag. Når en person, der ikke er mistænkt eller tiltalt, under en sådan afhøring bliver mistænkt eller tiltalt, bør afhøringen straks indstilles. Afhøringen kan dog fortsætte, hvis den pågældende person er blevet underrettet om, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt og i fuld udstrækning kan udøve de rettigheder, der følger af dette direktiv.

- (22) Mistænkte eller tiltalte bør have ret til at mødes i enrum med den advokat, der repræsenterer dem. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger vedrørende varigheden og hyppigheden af sådanne møder, under hensyntagen til sagens omstændigheder, navnlig sagens kompleksitet og de proceduremæssige skridt, der finder anvendelse. Medlemsstaterne kan ligeledes træffe praktiske foranstaltninger for navnlig at sørge for advokatens og den mistænkte eller tiltaltes sikkerhed på det sted, hvor et sådant møde finder sted. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af mistænkte eller tiltaltes ret til at mødes med deres advokat.
- (23) Mistænkte eller tiltalte bør have ret til at kommunikere med den advokat, der repræsenterer dem. En sådan kommunikation kan finde sted på ethvert tidspunkt, herunder inden enhver udøvelse af retten til at mødes med den pågældende advokat. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger vedrørende varigheden, hyppigheden og midlerne til en sådan kommunikation, herunder vedrørende brugen af videokonference og anden kommunikationsteknologi for at muliggøre en sådan kommunikation. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af mistænkte eller tiltaltes ret til at kommunikere med deres advokat.
- (24) Hvad angår visse mindre lovovertrædelser bør dette direktiv ikke forhindre medlemsstaterne i at give mistænkte eller tiltalte ret til adgang til advokatbistand over telefonen. En sådan begrænsning af retten bør imidlertid alene være mulig i sager, hvor en mistænkt eller tiltalt ikke afhøres af politiet eller en anden retshåndhævende myndighed.
- (25) Medlemsstaterne bør sikre, at mistænkte eller tiltalte har ret til deres advokats tilstedeværelse og effektive deltagelse, når de afhøres af politiet eller en anden retshåndhævende eller retslig myndighed, bl.a. under retsmøder. En sådan deltagelse bør være i overensstemmelse med procedurer i henhold til national ret, som regulerer en advokats deltagelse under politiets eller en anden retshåndhævende eller retslig myndigheds afhøring af den mistænkte eller tiltalte, bl.a. under retsmøderne, forudsat at sådanne procedurer ikke er til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af den pågældende rettighed. Under politiets eller en anden retshåndhævende eller retslig myndigheds afhøring af den mistænkte eller

tiltalte eller i et retsmøde kan advokaten i overensstemmelse med sådanne procedurer bl.a. stille spørgsmål, anmode om uddybning og fremsætte erklæringer, som bør føres til protokol i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

- (26) Mistænkte eller tiltalte har ret til deres advokats tilstedeværelse ved efterforskningsmæssige eller bevissikrende foranstaltninger, forudsat at de er omfattet af den relevante nationale lovgivning, og at de mistænkes eller tiltaltes tilstedeværelse er påkrævet eller tilladt. Sådanne foranstaltninger bør mindst omfatte konfrontationsparader, hvor den mistænkte eller tiltalte deltager sammen med andre personer med henblik på at blive identificeret af et offer eller vidne, konfrontationer, hvor en mistænkt eller tiltalt møder et eller flere vidner eller ofre, hvis der er uenighed mellem dem om vigtige oplysninger eller spørgsmål, og rekonstruktioner af gerningsstedet, hvor den mistænkte eller tiltalte er til stede, med henblik på at få en bedre forståelse af måden, som det strafbare forhold er begået på, og omstændighederne i forbindelse hermed og for at kunne stille specifikke spørgsmål til den mistænkte eller tiltalte. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger i forbindelse med en advokats tilstedeværelse i forbindelse med forskningsmæssige eller bevissikrende foranstaltninger. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af de pågældende rettigheder. Advokatens tilstedeværelse i forbindelse med en efterforskningsmæssig eller bevissikrende foranstaltning bør føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.
- (27) Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at gøre almindelige oplysninger tilgængelige, f.eks. på et websted eller i en folder, der kan fås på politistationer, så det bliver lettere for mistænkte eller tiltalte at finde en advokat. Medlemsstaterne behøver dog ikke at tage aktive skridt for at sikre, at mistænkte eller tiltalte, som ikke er frihedsberøvede, bistås af en advokat, hvis de ikke selv har taget skridt til at få advokatbistand. Den pågældende mistænkte eller tiltalte bør være i stand til frit at kontakte, rådføre sig med og blive bistået af en advokat.
- (28) Frihedsberøves mistænkte eller tiltalte, bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådanne personer er i stand til effektivt at udøve retten til adgang til advokatbistand, herunder ved at sørge for advokatbistand, når den pågældende ikke har en, medmindre de har givet afkald på denne ret. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. indebære, at de kompetente myndigheder sørger for advokatbistand på grundlag af en liste over tilgængelige advokater, hvorfra den mistænkte eller tiltalte kan vælge. Sådanne foranstaltninger kan om nødvendigt omfatte foranstaltninger med hensyn til retshjælp.
- (29) Forholdene i forbindelse med frihedsberøvelse af mistænkte eller tiltalte bør være fuldt ud i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i EMRK og i charteret, samt i retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen») og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Når der ydes bistand i henhold til dette direktiv til en mistænkt eller tiltalt, som er frihedsberøvet, bør den pågældende advokat kunne stille spørgsmål til de kompetente myndigheder vedrørende de forhold, hvorunder vedkommende er frihedsberøvet.
- (30) I tilfælde af den mistænkte eller tiltaltes fjerne geografiske opholdssted, f.eks. i oversøiske territorier, eller når medlemsstaten iværksætter eller deltager i militære operationer uden for dens område, har medlemsstaterne mulighed for midlertidigt at fravige den mistænkte eller tiltaltes ret til at få adgang til advokatbistand uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelsen. Under en sådan midlertidig fravigelse bør de kompetente myndigheder ikke afhøre den pågældende person eller gennemføre nogen af de efterforskningsmæssige eller bevissikrende foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv. Er umiddelbar adgang til en advokat på grund af den mistænkte eller tiltaltes fjerne geografiske opholdssted ikke mulig, bør medlemsstaterne sørge for kommunikation pr. telefon- eller videokonference, medmindre dette er umuligt.
- (31) Medlemsstaterne bør kun have mulighed for midlertidigt at fravige retten til adgang til advokatbistand i perioden forud for retssagen, når der i hastetilfælde er behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet. Under en midlertidig fravigelse på dette grundlag kan de kompetente myndigheder afhøre mistænkte eller tiltalte uden advokatens tilstedeværelse, forudsat at de er blevet underrettet om deres ret til ikke at udtale sig og kan udøve denne ret, og forudsat at en sådan afhøring ikke skader retten til et forsvar, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv. Afhøringen kan foretages med det ene formål og i det omfang det er nødvendigt for at indhente oplysninger, der er væsentlige for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet. Ethvert misbrug af denne fravigelse vil i princippet være til uoprettelig skade for retten til et forsvar.

- (32) Medlemsstaterne bør også have mulighed for midlertidigt at fravige retten til adgang til advokatbistand i perioden forud for retssagen, når en øjeblikkelig indsats fra efterforskningsmyndighederne er bydende nødvendig for at forhindre væsentlig skade for en straffesag, især for at undgå ødelæggelse eller ændring af vigtige beviser eller for at undgå påvirkning af vidner. Under en midlertidig fravigelse på dette grundlag kan de kompetente myndigheder afhøre mistænkte eller tiltalte uden en advokats tilstedeværelse, forudsat at de er blevet underrettet om deres ret til ikke at udtale sig og kan udøve denne ret, og forudsat at en sådan afhøring ikke skader retten til et forsvar, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv. Afhøringen kan foretages med det ene formål og i det omfang det er nødvendigt for at indhente oplysninger, der er væsentlige for at forhindre væsentlig skade for en straffesag. Ethvert misbrug af denne fravigelse vil i princippet være til uoprettelig skade for retten til et forsvar.
- (33) Det er vigtigt for den effektive udøvelse af retten til et forsvar og en væsentlig del af retten til en retfærdig rettergang, at kommunikationen mellem mistænkte eller tiltalte og deres advokat er fortrolig. Medlemsstaterne bør derfor respektere fortroligheden af møder og andre former for kommunikation mellem advokaten og den mistænkte eller tiltalte i forbindelse med udøvelsen af retten til adgang til advokatbistand som fastsat i dette direktiv, uden undtagelser. Dette direktiv berører ikke procedurerne til håndtering af situationer, hvor der er objektive og faktuelle omstændigheder, der giver anledning til mistanke om, at advokaten er involveret i et strafbart forhold med den mistænkte eller tiltalte. En advokats kriminelle aktiviteter bør ikke betragtes som legitim bistand til mistænkte eller tiltalte inden for rammerne af dette direktiv. Forpligtelsen til at respektere fortrolighed indebærer ikke blot, at medlemsstaterne bør afholde sig fra at forstyrre eller skaffe sig adgang til denne kommunikation, men også at medlemsstaterne, når mistænkte eller tiltalte er frihedsberøvet eller på anden vis opholder sig på et sted under statens kontrol, bør sikre, at rammerne for kommunikationen oprettholder og beskytter fortroligheden. Dette berører ikke eventuelle mekanismer, som er etableret i detentioncentre for at undgå, at der sendes forbudte genstande til fanger, f.eks. screening af korrespondance, forudsat at sådanne mekanismer ikke gør det muligt for de kompetente myndigheder at læse kommunikationen mellem mistænkte eller tiltalte og deres advokat. Dette direktiv berører heller ikke procedurer i henhold til national ret, ifølge hvilke forsendelse af korrespondance kan afvises, hvis afsenderen ikke indvilliger i, at korrespondancen først indgives til den kompetente domstol.
- (34) Dette direktiv bør ikke berøre brud på fortroligheden, som er forbundet med en lovlig overvågning, som gennemføres af kompetente myndigheder. Dette direktiv bør heller ikke berøre arbejde, der udføres af eksempelvis nationale efterretningstjenester for at værne om den nationale sikkerhed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), eller som hører under anvendelsesområdet for artikel 72 i TEUF, i henhold til hvilken afsnit V om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.
- (35) Mistænkte eller tiltalte, som frihedsberøves, bør have ret til at få mindst én person, f.eks. et familiemedlem eller en arbejdsgiver, som de har udpeget, underrettet om frihedsberøvelsen uden unødigt forsinkelse, forudsat at dette ikke skader det korrekte forløb af straffesagen mod den pågældende person eller af andre straffesager. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af denne ret. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af den pågældende ret. Under begrænsede, ekstraordinære omstændigheder bør det dog være muligt midlertidigt at fravige denne ret, når det i lyset af sagens særlige omstændigheder er begrundet i tvingende hensyn som fastsat i dette direktiv. Hvis de kompetente myndigheder overvejer at foretage en sådan midlertidig fravigelse i forhold til en specifik tredjemand, bør de først undersøge, om en anden tredjemand, udpeget af den mistænkte eller tiltalte, kan underrettes om frihedsberøvelsen.
- (36) Mistænkte eller tiltalte bør under frihedsberøvelsen have ret til uden unødigt forsinkelse at kommunikere med mindst én tredjemand, f.eks. et familiemedlem, som de har udpeget. Medlemsstaterne kan begrænse eller udsætte udøvelsen af denne ret, når det er bydende nødvendigt eller af hensyn til forholdsommæssige operationelle krav. Sådanne krav kan bl.a. omfatte et behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet, et behov for at forhindre skade for en straffesag, et behov for at forhindre en strafbar handling, et behov for at afvente et retsmøde og et behov for at beskytte ofre for forbrydelser. Overvejer de kompetente myndigheder at begrænse eller udsætte udøvelsen af retten til at kommunikere med en specifik tredjemand, bør de først undersøge, om mistænkte eller tiltalte kan kommunikere med en anden tredjemand, som de har udpeget. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger vedrørende tidspunktet for, midlerne til samt varigheden og hyppigheden af kommunikation med tredjemand, idet der tages hensyn til behovet for at opretholde god ro og orden samt sikkerhed på det sted, hvor personen er frihedsberøvet.

- (37) Retten til konsulær bistand, der gælder for mistænkte og tiltalte, som frihedsberøves, er fastsat i artikel 36 i Wienerkonventionen fra 1963 om konsulære forbindelser, hvor stater tildeles en ret til at have adgang til deres statsborgere. Dette direktiv giver mistænkte eller tiltalte, som frihedsberøves, en tilsvarende ret, hvis de ønsker det. Diplomatiske myndigheder kan tilbyde konsulær beskyttelse, når sådanne myndigheder fungerer som konsulære myndigheder.
- (38) Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning klart fastsætte årsager til og kriterier for enhver midlertidig fravigelse af de rettigheder, som er fastsat i henhold til dette direktiv, og de bør gøre begrænset brug af disse midlertidige fravigelser. Enhver sådan midlertidig fravigelse bør være forholdsmæssig, klart tidsbegrænset, ikke udelukkende være baseret på den påståede lovovertrædelses art eller grovhed og ikke skade en generelt retfærdig rettergang. Medlemsstaterne bør sikre, at når der er givet tilladelse til en midlertidig fravigelse i henhold til dette direktiv af en retslig myndighed, som hverken er en dommer eller en domstol, kan en domstol vurdere afgørelsen om at tillade den midlertidige fravigelse, i det mindste under selve retssagen.
- (39) Mistænkte eller tiltalte bør have mulighed for at give afkald på en ret, der er tildelt i henhold til dette direktiv, forudsat at de har fået oplysninger om indholdet af den relevante ret og de mulige konsekvenser ved at give afkald på denne ret. Ved forelæggelse af sådanne oplysninger bør der tages hensyn til de pågældende mistænkte eller tiltaltes specifikke forhold, herunder deres alder samt mentale og fysiske tilstand.
- (40) Et afkald og omstændighederne, hvorunder det er givet, bør føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning. Dette bør ikke føre til yderligere forpligtelser for medlemsstaterne til at indføre nye mekanismer eller påføre dem yderligere administrative byrder.
- (41) Tilbagekalder en mistænkt eller tiltalt sit afkald i henhold til dette direktiv, bør det ikke være nødvendigt igen at foretage afhøringer eller eventuelle procedurehandlinger, som er blevet gennemført i den periode, hvor der var givet afkald på den berørte ret.
- (42) Personer, der er genstand for en europæisk arrestordre («eftersøgte personer»), bør have ret til adgang til advokatbistand i den fuldbyrdende medlemsstat, så de effektivt kan udøve deres rettigheder i henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA. Deltager en advokat i en afhøring af en eftersøgt person, der gennemføres af en fuldbyrdende retslig myndighed, kan den pågældende advokat i overensstemmelse med procedurerne i henhold til national ret bl.a. stille spørgsmål, anmode om uddybning og fremsætte erklæringer. Det forhold, at advokaten deltager, bør føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.
- (43) Eftersøgte personer bør have ret til at mødes i enrum med den advokat, der repræsenterer dem i den fuldbyrdende medlemsstat. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger vedrørende varigheden og hyppigheden af sådanne møder, under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder. Medlemsstaterne kan ligeledes træffe praktiske foranstaltninger for navnlig at sørge for advokatens og den eftersøgte persons sikkerhed på det sted, hvor mødet mellem advokaten og den eftersøgte person finder sted. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af de eftersøgte personers ret til at mødes med deres advokat.
- (44) Eftersøgte personer bør have ret til at kommunikere med den advokat, der repræsenterer dem i den fuldbyrdende medlemsstat. En sådan kommunikation bør kunne finde sted på ethvert tidspunkt, herunder også inden udøvelsen af retten til at mødes med advokaten. Medlemsstaterne kan træffe praktiske foranstaltninger vedrørende varigheden, hyppigheden og midlerne til kommunikation mellem eftersøgte personer og deres advokat, herunder vedrørende brugen af videokonference og anden kommunikationsteknologi for at muliggøre en sådan kommunikation. Sådanne praktiske foranstaltninger bør ikke være til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af de eftersøgte personers ret til at kommunikere med deres advokat.
- (45) Fuldbyrdende medlemsstater bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at eftersøgte personer er i stand til effektivt at udøve deres ret til adgang til advokatbistand i den fuldbyrdende medlemsstat, bl.a. ved at sørge for advokatbistand, når eftersøgte personer ikke har én, medmindre de har givet afkald på denne ret. Sådanne foranstaltninger, herunder hvis det er relevant med hensyn til retshjælp, bør være reguleret af national ret. De kan bl.a. indebære, at de kompetente myndigheder sørger for advokatbistand på grundlag af en liste over tilgængelige advokater, hvorfra de eftersøgte personer kan vælge.
- (46) Når den kompetente myndighed i den udstedende medlemsstat underrettes om en eftersøgt persons ønske om at udpege en advokat i den pågældende medlemsstat, bør denne myndighed uden unødigt forsinkelse give den eftersøgte person oplysninger, som gør det lettere at udpege en advokat i den pågældende medlemsstat. Sådanne oplysninger kan f.eks. omfatte en aktuel advokatliste eller navnet på en vagthavende advokat i den

- udstedende medlemsstat, som kan give oplysninger og rådgivning i sager angående europæiske arrestordre. Medlemsstaterne kan anmode om, at det relevante advokatforbund udarbejder en sådan liste.
- (47) Proceduren for overgivelse er afgørende for samarbejdet i straffesager mellem medlemsstaterne. Overholdelse af tidsfristerne i rammeafgørelse 2002/584/RIA er væsentlig for dette samarbejde. Selv om eftersøgte personer bør kunne udøve deres rettigheder fuldt ud i henhold til dette direktiv i sager angående europæiske arrestordre, bør disse tidsfrister derfor overholdes.
- (48) Så længe der ikke foreligger en lovgivningsmæssig EU-retsakt om retshjælp, bør medlemsstaterne anvende deres nationale lovgivning om retshjælp, der bør være i overensstemmelse med chartret, EMRK og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
- (49) I overensstemmelse med princippet om den effektive virkning af EU-retten bør medlemsstaterne indføre egnede og effektive retsmidler for at beskytte de rettigheder, som dette direktiv tillægger enkeltpersoner.
- (50) Medlemsstaterne bør sikre, at retten til et forsvar og en retfærdig rettergang respekteres ved vurderingen af mistænkte eller tiltalte forklaringer eller af beviser, der er indhentet i strid med deres ret til adgang til advokatbistand, eller i tilfælde, hvor der var givet tilladelse til fravigelse af denne ret i henhold til dette direktiv. I denne forbindelse bør der tages hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis, som har fastslået, at retten til et forsvar i princippet lider uoprettelig skade, når inkriminerende forklaringer, der blev afgivet under politiets afhøring, uden at der var givet adgang til advokatbistand, bruges til at få den pågældende dømt. Dette bør ikke berøre brugen af forklaringer til andre formål, som er tilladt i henhold til national lovgivning, såsom når det er nødvendigt for at tage hastende efterforskningsskridt for at undgå, at der begås andre lovovertrædelser, eller at afværge alvorlige konsekvenser for en person, eller når der er et hastende behov for at forhindre væsentlig skade for en straffesag, hvor adgang til advokatbistand eller udsættelse af efterforskningen uopretteligt vil skade den igangværende efterforskning i forbindelse med grov kriminalitet. Dette bør heller ikke berøre anvendelsen af nationale regler eller systemer vedrørende antageligheden af bevismateriale og bør ikke forhindre medlemsstaterne i at opretholde et system, hvorefter alt eksisterende bevismateriale kan fremlægges for en domstol eller en dommer, uden at der på forhånd eller separat foretages en vurdering af antageligheden af sådant bevismateriale.
- (51) Omsorgspligten over for mistænkte eller tiltalte, der befinder sig i en potentielt svag position, er et grundprincip i et retfærdigt retsvæsen. Anklagemyndigheden, de retshåndhavende myndigheder og de retslige myndigheder bør derfor gøre det lettere for sådanne personer effektivt at udøve rettighederne i dette direktiv, f.eks. ved at tage hensyn til enhver potentiel sårbarhed, der påvirker deres evne til at gøre brug af retten til adgang til advokatbistand og til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse, og ved at tage hensigtsmæssige skridt til at sikre, at disse rettigheder garanteres.
- (52) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i chartret, herunder forbuddet mod tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling, retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, retten til respekt for menneskets integritet, børns rettigheder, retten til integration af mennesker med handicap, retten til adgang til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til et forsvar. Direktivet bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (53) Medlemsstaterne bør sikre, at dette direktivs bestemmelser, hvor de svarer til de rettigheder, der garanteres ved EMRK, gennemføres i overensstemmelse med rettighederne i EMRK og som udviklet i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
- (54) Dette direktiv fastsætter minimumsregler. Medlemsstaterne kan udvide rettighederne i dette direktiv for at fastsætte et højere beskyttelsesniveau. Et sådant højere beskyttelsesniveau bør ikke udgøre en hindring for gensidig anerkendelse af retsafgørelser, som disse minimumsregler er fastsat for at fremme. Beskyttelsesniveauet bør aldrig være lavere end de standarder, der er fastsat i chartret og EMRK, som fortolket i Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
- (55) Dette direktiv fremmer børns rettigheder og tager hensyn til Europarådets retningslinjer om børnevenlig retspleje, særlig bestemmelserne heri om den information og rådgivning, der skal gives til børn. Dette direktiv sikrer, at mistænkte og tiltalte, herunder børn, har tilstrækkelig information til at forstå følgerne af at give afkald på en ret i henhold til dette direktiv, og at ethvert sådant afkald gives frivilligt og utvetydigt. Er den mistænkte eller tiltalte et barn, bør indehaveren af forældreansvaret underrettes så hurtigt som muligt efter barnets frihedsberøvelse og bør gives grundene hertil. Er det i strid med barnets tarv at udlevere sådanne oplysninger til indehaveren af forældreansvaret, bør en anden egnet voksen, f.eks. et familiemedlem, underrettes i stedet. Dette bør ikke

berøre bestemmelser i den nationale lovgivning, som kræver, at eventuelle specifikke myndigheder, institutioner og enkeltpersoner, navnlig dem, der er ansvarlige for beskyttelsen af børn og deres velfærd, underrettes om frihedsberøvelse af et barn. Medlemsstaterne bør afholde sig fra at begrænse eller udsætte udøvelsen af retten til at kommunikere med en tredjemand i forbindelse med mistænkte eller tiltalte børn, der frihedsberøves, undtagen under de mest ekstraordinære omstændigheder. Anvendes udsættelse, bør barnet dog under alle omstændigheder ikke tilbageholdes i isolation og bør have mulighed for at kommunikere med f.eks. en institution eller enkeltperson, der er ansvarlig for beskyttelsen af børn og deres velfærd.

- (56) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget.
- (57) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af fælles minimumsregler for retten til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og retten til at få en tredjemand underrettet om frihedsberøvelsen og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (58) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (59) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter minimumsregler om de rettigheder, som mistænkte og tiltalte under straffesager og personer, som er genstand for sager i henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA (»sager angående europæiske arrestordrer«), har til at få adgang til advokatbistand, til at få en tredjemand underrettet om frihedsberøvelsen og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på mistænkte eller tiltalte under straffesager fra det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved officiel meddelelse eller på anden vis har underrettet dem om, at de er mistænkt eller tiltalt for at have begået et strafbart forhold, og uanset om de er frihedsberøvet. Det finder anvendelse indtil straffesagens afslutning, dvs. den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået lovovertrædelsen, herunder efter omstændighederne domsafsigelsen og afgørelsen i en eventuel appelsag.
2. Dette direktiv finder anvendelse på personer, der er genstand for sager angående europæiske arrestordrer (eftersøgte personer), fra det tidspunkt, hvor de bliver anholdt i den fuldbyrdende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 10.
3. Dette direktiv finder på samme betingelser som i stk. 1 også anvendelse på personer, som ikke er mistænkt eller tiltalt, men som under politiets eller en anden retshåndhævende myndigheds afhøring bliver mistænkt eller tiltalt.
4. Uden at det berører retten til en retfærdig rettergang i forbindelse med mindre lovovertrædelser:
 - a) hvor lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager kan pålægge sanktioner, og påleggelsen af sådanne sanktioner kan appelleres til eller indbringes for en sådan domstol, eller
 - b) hvor frihedsberøvelse ikke kan idømmes som en sanktion,

finder dette direktiv alene anvendelse på retssager ved en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Under alle omstændigheder finder dette direktiv anvendelse fuldt ud, når den mistænkte eller tiltalte frihedsberøves, uanset hvilken fase straffesagen befinder sig i.

Artikel 3

Retten til adgang til advokatbistand under straffesager

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte og tiltalte har ret til adgang til advokatbistand på et sådant tidspunkt og på en sådan måde, at de pågældende sættes i stand til i praksis og effektivt at udøve deres ret til et forsvar.

2. Mistænkte eller tiltalte har ret til adgang til advokatbistand uden unødigt forsinkelse. Under alle omstændigheder har mistænkte eller tiltalte adgang til advokatbistand fra følgende tidspunkter, alt efter hvad der indtræffer først:

- a) inden de afhøres af politiet eller af en anden retshåndhævende eller retslig myndighed
- b) når efterforskningsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder træffer efterforskningsmæssige eller andre bevissikrende foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 3, litra c)
- c) uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelsen
- d) hvis de er blevet indstævnet for en domstol med kompetence til afgørelse af straffesager, i tilstrækkelig god tid inden de giver møde for denne domstol.

3. Retten til adgang til advokatbistand indebærer følgende:

- a) Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte har ret til at mødes i enrum og kommunikere med den advokat, der repræsenterer dem, herunder forud for afhøringer med politiet eller med en anden retshåndhævende eller retslig myndighed.
- b) Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte har ret til deres advokats tilstedeværelse og effektive deltagelse under en afhøring. En sådan deltagelse sker i overensstemmelse med procedurerne i national ret, forudsat at disse procedurer ikke er til skade for den effektive udøvelse og det væsentlige indhold af den pågældende rettighed. Deltager en advokat i en afhøring, føres det forhold, at en sådan deltagelse har fundet sted, til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.
- c) Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte som minimum har ret til deres advokats deltagelse i forbindelse med følgende efterforskningsmæssige eller bevissikrende foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger er fastsat i den pågældende nationale lovgivning, og hvis det kræves eller tillades, at den mistænkte eller tiltalte deltager i den pågældende foranstaltning:

i) konfrontationsparader

ii) konfrontationer

iii) rekonstruktioner af gerningsstedet.

4. Medlemsstaterne bestræber sig på at gøre generelle oplysninger tilgængelige, således at det bliver lettere for mistænkte eller tiltalte at finde en advokat.

Uanset bestemmelserne i national lovgivning vedrørende en advokats obligatoriske tilstedeværelse træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mistænkte eller tiltalte, der frihedsberøves, er i stand til effektivt at udøve deres ret til adgang til advokatbistand, medmindre de har givet afkald på denne ret i henhold til artikel 9.

5. Under ekstraordinære omstændigheder og udelukkende i perioden forud for retssagen kan medlemsstaterne midlertidigt fravige anvendelsen af stk. 2, litra c), når den mistænkte eller tiltalte fjerne geografiske opholdssted gør det umuligt at sikre retten til adgang til advokatbistand uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelsen.

6. Under ekstraordinære omstændigheder og udelukkende i perioden forud for retssagen kan medlemsstaterne midlertidigt fravige anvendelsen af de rettigheder, der er fastsat i stk. 3, i det omfang det i lyset af sagens særlige omstændigheder er begrundet i et af følgende tvingende hensyn:

- a) der er et hastende behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet
- b) en øjeblikkelig indsats fra efterforskningsmyndighederne er bydende nødvendig for at forhindre væsentlig skade for en straffesag.

Artikel 4

Fortrolighed

Medlemsstaterne respekterer fortroligheden af kommunikationen mellem mistænkte eller tiltalte og deres advokat i forbindelse med udøvelse af retten til adgang til advokatbistand som fastsat i dette direktiv. Sådant kommunikation omfatter møder, korrespondance, telefonsamtaler og andre former for kommunikation, som er tilladt i henhold til national ret.

Artikel 5

Retten til at få en tredjemand underrettet om frihedsberøvelsen

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte, som frihedsberøves, har ret til at få mindst én person, f.eks. et familiemedlem eller en arbejdsgiver, som de har udpeget, underrettet om frihedsberøvelsen uden unødigt forsinkelse, hvis de ønsker det.

2. Hvis den mistænkte eller tiltalte er et barn, sikrer medlemsstaterne, at indehaveren af forældreansvaret for barnet hurtigst muligt underrettes om frihedsberøvelsen og grundene hertil, medmindre det ville være i strid med barnets tarv; i så fald underrettes en anden egnet voksen. Med henblik på dette stykke anses en person under 18 år for at være et barn.

3. Medlemsstaterne kan midlertidigt fravige anvendelsen af de rettigheder, der er fastsat i stk. 1 og 2, når det i lyset af sagens særlige omstændigheder er begrundet i et af følgende tvungende hensyn:

- a) tilstedeværelsen af et hastende behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet, eller
- b) tilstedeværelsen af et hastende behov for at forhindre en situation, hvor der kan ske væsentlig skade for en straffesag.

4. Fraviger medlemsstaterne midlertidigt anvendelsen af den ret, der er fastsat i stk. 2, sikrer de, at en myndighed, der er ansvarlig for beskyttelsen af børn og deres velfærd, uden unødigt forsinkelse underrettes om barnets frihedsberøvelse.

Artikel 6

Retten til under frihedsberøvelse at kommunikere med tredjemand

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte, der frihedsberøves, har ret til uden unødigt forsinkelse at kommunikere med mindst én tredjemand, f.eks. et familiemedlem, som de har udpeget.

2. Medlemsstaterne kan begrænse eller udsætte udøvelsen af den i stk. 1 omhandlede ret, når det er bydende nødvendigt eller af hensyn til forholdsmæssige operationelle krav.

Artikel 7

Retten til at kommunikere med konsulære myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte, som ikke er deres statsborgere, og som frihedsberøves, har ret til at få de konsulære myndigheder fra den stat, hvor de pågældende er statsborgere, underrettet om frihedsberøvelsen uden unødigt forsinkelse og ret til at kommunikere med disse myndigheder, hvis de ønsker det. Har mistænkte eller tiltalte to eller flere statsborgerskaber, kan de dog vælge, hvilke konsulære myndigheder der eventuelt skal underrettes om frihedsberøvelsen, og hvem de ønsker at kommunikere med.

2. Mistænkte eller tiltalte har også ret til at modtage besøg af deres konsulære myndigheder, ret til at tale og korrespondere

med dem og ret til, at deres konsulære myndigheder sørger for retlig repræsentation, forudsat at disse myndigheder er enige heri, og at de pågældende mistænkte eller tiltalte ønsker det.

3. Udøvelsen af rettighederne i denne artikel kan reguleres ved national lovgivning eller nationale procedurer, forudsat at sådan lovgivning og sådanne procedurer gør det muligt, at formålet med disse rettigheder kan opfyldes fuldt ud.

Artikel 8

Generelle betingelser for anvendelse af midlertidige fravigelser

1. Enhver midlertidig fravigelse i henhold til artikel 3, stk. 5 eller 6, eller i henhold til artikel 5, stk. 3,

- a) skal være forholdsmæssig og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt
- b) skal være klart tidsbegrænset
- c) må ikke udelukkende være baseret på den påståede lovovertrædelses art eller grovhed, og
- d) må ikke være til hinder for en generelt retfærdig rettergang.

2. Midlertidige fravigelser i henhold til artikel 3, stk. 5 eller 6, må udelukkende ske på grundlag af en behørigt begrundet afgørelse truffet fra sag til sag enten af en retslig myndighed eller af en anden kompetent myndighed, forudsat at afgørelsen kan underkastes domstolskontrol. Den behørigt begrundede afgørelse skal føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.

3. Midlertidige fravigelser i henhold til artikel 5, stk. 3, må udelukkende tillades fra sag til sag enten af en retslig myndighed eller af en anden kompetent myndighed, forudsat at afgørelsen kan underkastes domstolskontrol.

Artikel 9

Afkald på rettigheder

1. Uden at det berører national lovgivning, der kræver, at en advokat skal være til stede eller yde bistand, sikrer medlemsstaterne i forbindelse med afkald på en ret som omhandlet i artikel 3 og 10:

- a) at den mistænkte eller tiltalte mundtligt eller skriftligt har fået klare og tilstrækkelige oplysninger i et enkelt og letforståeligt sprog om indholdet af den pågældende rettighed og de mulige konsekvenser ved at give afkald på den, og

b) at afkaldet gives frivilligt og utvetydigt.

2. Afkaldet, som kan gives skriftligt eller mundtlig, skal ligesom omstændighederne, hvorunder det er givet, føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte på et hvilket som helst tidspunkt under straffesagen kan tilbagekalde et afkald, og at de underrettes om denne mulighed. En sådan tilbagekaldelse har virkning fra det tidspunkt, hvor den foretages.

Artikel 10

Retten til adgang til advokatbistand under sager angående europæiske arrestordre

1. Medlemsstaterne sikrer, at en eftersøgt person har ret til adgang til advokatbistand i den fuldbyrdende medlemsstat ved anholdelsen i henhold til den europæiske arrestordre.

2. For så vidt angår indholdet af retten til adgang til advokatbistand i den fuldbyrdende medlemsstat, skal eftersøgte personer have følgende rettigheder i den pågældende medlemsstat:

a) ret til adgang til advokatbistand på et sådant tidspunkt og på en sådan måde, at de eftersøgte personer sættes i stand til effektivt at udnytte deres rettigheder, og under alle omstændigheder uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelsen

b) ret til at mødes og kommunikere med den advokat, der repræsenterer dem

c) ret til deres advokats tilstedeværelse og, i overensstemmelse med procedurene i national ret, deltagelse under den fuldbyrdende retslige myndigheds afhøring af en eftersøgt person. Deltager en advokat i afhøringen, føres dette til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats lovgivning.

3. Rettighederne i artikel 4, 5, 6, 7, 9 og, når der anvendes en midlertidig fravigelse i henhold til artikel 5, stk. 3, i artikel 8 finder tilsvarende anvendelse på sager angående europæiske arrestordre i den fuldbyrdende medlemsstat.

4. Den kompetente myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat underretter uden unødigt forsinkelse efter frihedsberøvelsen eftersøgte personer om, at de har ret til at udpege en advokat i den udstedende medlemsstat. Denne advokat i den udstedende medlemsstat har til opgave at bistå advokaten i den fuldbyrdende medlemsstat ved at give den pågældende advokat oplysninger og rådgivning med henblik på at sikre eftersøgte personers effektiv udøvelse af deres rettigheder i henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA.

5. Ønsker eftersøgte personer at udøve retten til at udpege en advokat i den udstedende medlemsstat og ikke allerede har en sådan advokat, underretter den kompetente myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat straks den kompetente myndighed i

den udstedende medlemsstat. Den kompetente myndighed i den udstedende medlemsstat giver uden unødigt forsinkelse de eftersøgte personer oplysninger, således at det bliver lettere for dem at udpege en advokat dér.

6. En eftersøgt persons ret til at udpege en advokat i den udstedende medlemsstat berører ikke de frister, der er fastsat i rammeafgørelse 2002/584/RIA, eller den fuldbyrdende retslige myndigheds forpligtelse til at træffe afgørelse om overgivelse af den pågældende person inden for disse frister og på de betingelser, der er fastsat i nævnte rammeafgørelse.

Artikel 11

Retshjælp

Dette direktiv berører ikke national lovgivning om retshjælp, der finder anvendelse i overensstemmelse med charteret og EMRK.

Artikel 12

Retsmidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte under straffesager samt eftersøgte personer i sager angående europæiske arrestordre har effektive retsmidler i henhold til national ret i tilfælde, hvor rettighederne i henhold til dette direktiv tilsidesættes.

2. Uden at det berører nationale regler og systemer vedrørende antageligheden af bevismateriale, sikrer medlemsstaterne, under straffesager, ved vurderingen af mistænkte eller tiltaltes forklaringer, der er afgivet, eller af beviser der er indhentet, i strid med de pågældendes ret til adgang til advokatbistand, eller i tilfælde, hvor der er givet tilladelse til fravigelse af denne ret i henhold til artikel 3, stk. 6, at retten til et forsvar og en retfærdig rettergang respekteres.

Artikel 13

Sårbare personer

Medlemsstaterne sikrer, at der ved anvendelsen af dette direktiv tages hensyn til særlige behov hos mistænkte og tiltalte, der er sårbare.

Artikel 14

Forholdet til det eksisterende beskyttelsesniveau

Intet i dette direktiv må fortolkes således, at det indebærer en begrænsning i eller undtagelse fra de rettigheder og proceduremæssige garantier, der er sikret i henhold til chartret, EMRK eller andre relevante folkeretlige regler eller retsregler i medlemsstaterne, der giver et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. november 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de foranstaltninger i national ret, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Rapportering

Kommissionen forelægger senest den 28. november 2019 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, herunder en evaluering af anvendelsen af artikel 3, stk. 6, sammenholdt med artikel 8, stk. 1 og 2, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsforslag.

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/50/EU

af 22. oktober 2013

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽⁴⁾ skulle Kommissionen aflægge beretning om anvendelsen af direktivet til Europa-Parlamentet og Rådet, herunder om det hensigtsmæssige i at bringe fritagelsen for eksisterende gældsbeviser til ophør efter den i artikel 30, stk. 4, foreskrevne tiårsperiode, og om de mulige konsekvenser af anvendelsen af direktivet for Europas finansielle markeder.

(2) Den 27. maj 2010 vedtog Kommissionen en beretning om anvendelsen af direktiv 2004/109/EF, hvori der blev påpeget områder, hvor den ordning, der er indført ved direktivet, kan forbedres. Beretningen viser navnlig, at der er behov for at forenkle visse udstederforpligtelser med

henblik på at gøre de regulerede markeder mere attraktive for små og mellemstore udstedere, der rejser kapital i Unionen. Desuden bør effektiviteten af den eksisterende gennemsigtighedsordning forbedres, navnlig hvad angår offentliggørelse af oplysninger om virksomheders ejerforhold.

(3) I sin meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — Sammen om fornyet vækst« påpegede Kommissionen, at det er nødvendigt at gennemgå direktiv 2004/109/EF med henblik på at gøre kravene til børsnoterede små og mellemstore virksomheder mere rimelige, samtidig med at der opretholdes samme grad af investorbekyttelse.

(4) Ifølge Kommissionens beretning og Kommissionens meddelelse bør den administrative byrde ved forpligtelserne i forbindelse med optagelse til handel på et reguleret marked reduceres for små og mellemstore udstedere for at forbedre deres adgang til kapital. Forpligtelserne til at offentliggøre foreløbige ledelseserklæringer eller kvartalsrapporter udgør en stor byrde for mange små og mellemstore udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder, og de er ikke nødvendige for investorbekyttelsen. Disse forpligtelser tilskynder desuden til kortsigtede resultater og modvirker langtidsinvesteringer. For at fremme bæredygtig værdiskabelse og langsigtede investeringsstrategier er det væsentligt at reducere det kortsigtede pres på udstedere og give investorer et incitament til at anlægge et mere langsigtet perspektiv. Kravet om offentliggørelse af foreløbige ledelseserklæringer bør derfor afskaffes.

(5) Medlemsstaterne bør ikke have mulighed for i deres nationale lovgivning at pålægge et krav om at offentliggøre periodiske finansielle oplysninger hyppigere end årsrapporter og halvårsrapporter. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne stille krav om, at udstederne offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger, hvis et sådant krav ikke udgør nogen væsentlig økonomisk byrde, og hvis de krævede yderligere oplysninger står i et rimeligt forhold til de faktorer, der bidrager til investorbekyttelsen. Dette direktiv berører ikke yderligere oplysninger, som kræves i EU-sektorlovgivning, og navnlig kan medlemsstaterne kræve, at finansielle institutioner offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 78.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.10.2013.

⁽⁴⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

Endvidere kan et reguleret marked kræve, at udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel herpå, offentliggøre yderligere periodiske finansielle oplysninger i alle eller nogle af dette markeds segmenter.

- (6) For at skabe yderligere fleksibilitet og dermed mindske de administrative byrder bør tidsfristen for offentliggørelse af halvårsrapporter forlænges til tre måneder efter udløbet af regnskabsperioden. Da den periode, hvor udstederne kan offentliggøre deres halvårsrapporter, udvides, må det forventes, at markedsdeltagerne er mere opmærksomme på små og mellemstore udsteders rapporter, hvorved disse udstedere bliver mere synlige.
- (7) For at sikre større gennemsigtighed i forbindelse med betalinger til myndigheder bør udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og som har aktiviteter i udvindingsindustrien eller i virksomheder inden for skovning af primærskove, hvert år i en særskilt beretning offentliggøre de betalinger, der er foretaget til myndigheder i de lande, hvor de driver virksomhed. Beretningen bør indeholde tilsvarende typer af betalinger som dem, der offentliggøres i forbindelse med gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)). Offentliggørelsen af betalinger til myndigheder bør stille oplysninger til rådighed for civilsamfundet og investorer med henblik på at holde myndigheder i lande med mange naturressourcer ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer. Initiativet er også et supplement til EU-handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (EU FLEGT) og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning⁽¹⁾, som stiller krav til forhandlere af træ og træprodukter om at udøve behørig omhu for at forhindre, at træ og træprodukter fra ulovlig skovhugst i at få adgang til EU-markedet. Medlemsstaterne bør sikre, at medlemmerne af virksomhedens ansvarlige organer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at beretninger om betalinger til myndigheder udarbejdes i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. De detaljerede krav er fastlagt i kapital 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer⁽²⁾.
- (8) For at fremme gennemsigtighed og investorbeskyttelse bør medlemsstaterne kræve, at følgende principper finder anvendelse på indberetning af betalinger til

myndigheder i overensstemmelse med kapitel 10 i direktiv 2013/34/EU: væsentlighed (der er ikke krav om, at en betaling, hvad enten den foretages som en enkelt betaling eller en række med hinanden forbundne betalinger, tages i betragtning i beretningen, hvis den er på under 100 000 EUR inden for et regnskabsår); indberetning for hver myndighed og projekt for projekt (indberetning om betalinger til myndigheder bør foretages for hver myndighed og projekt for projekt); universalitet (der gøres ingen undtagelser, f.eks. for udstedere, der er aktive i visse lande, som har forvridende virkning og gør det muligt for udstederne at udnytte lemfældige gennemsigtighedskrav); fuldstændighed (alle relevante betalinger og indtægter, som betales til myndigheder, skal indberettes i overensstemmelse med kapitel 10 i direktiv 2013/34/EU og dertil hørende betragtninger).

- (9) Den finansielle innovation har ført til oprettelse af nye typer finansielle instrumenter, der eksponerer investorer økonomisk over for selskaber, og som ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse i direktiv 2004/109/EF. Disse instrumenter kan anvendes til hemmeligt at erhverve aktieposter i selskaber, hvilket kan føre til markedsmissbrug og give et falsk og misvisende billede af ejerforholdene i børsnoterede selskaber. For at sikre at udstedere og investorer har fuldt kendskab til virksomhedernes ejerskabsstruktur, bør definitionen af finansielle instrumenter i nævnte direktiv omfatte alle instrumenter med ensartede økonomiske virkninger for besiddelser af aktier og besiddelser af rettigheder til at erhverve aktier.
- (10) Finansielle instrumenter, hvis økonomiske virkninger svarer til besiddelser af aktier og besiddelser af rettigheder til at erhverve aktier, som kræver kontant afregning, bør beregnes på »deltajusteret« grundlag ved at multiplicere det nominelle antal underliggende aktier med instrumentets delta. Delta angiver, hvor meget et finansielt instruments teoretiske værdi varierer i tilfælde af kursudsving i det underliggende instrument, og giver et nøjagtigt billede af eksponeringen for indehaverens underliggende instrument. Denne tilgang er valgt for at sikre, at oplysningerne om det samlede antal stemmerettigheder, der er til rådighed for investor, er så nøjagtigt som muligt.
- (11) For at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed i større besiddelser bør der desuden, hvis en indehaver af finansielle instrumenter udøver sin ret til at erhverve aktier, og de samlede besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til de underliggende aktier, overstiger anmeldelsestærsklen, uden at det ændrer den samlede procentdel af de tidligere anmeldte besiddelser, kræves en ny anmeldelse for at offentliggøre ændringen i besiddelsernes karakter.

(1) EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

(2) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.

- (12) En harmoniseret ordning for anmeldelse af større besiddelser af stemmerettigheder, særlig med hensyn til sammenlægningen af aktiebesiddelser med besiddelser af finansielle instrumenter, forventes at forbedre retssikkerheden, øge gennemsigtigheden og reducere den administrative byrde for grænseoverskridende investorer. Medlemsstaterne bør derfor ikke kunne indføre strengere regler end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med hensyn til beregningen af anmeldelsestærskler, sammenlægning af besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, med besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til finansielle instrumenter, og undtagelser fra anmeldelseskravene. Af hensyn til de forskelle, der findes i ejerskabskoncentrationen i Unionen, og de selskabsretlige forskelle i Unionen, som fører til, at det samlede antal aktier adskiller sig fra det samlede antal stemmerettigheder for nogle udsteders vedkommende, bør medlemsstaterne dog fortsat have mulighed for at fastsætte både lavere og yderligere tærskler for anmeldelse af besiddelser af stemmerettigheder og for at kræve tilsvarende anmeldelser i forbindelse med tærskler baseret på kapitalbesiddelser. Endvidere bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at fastsætte strengere forpligtelser end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med hensyn til indholdet (af f.eks. oplysninger om aktionærernes hensigter), proceduren og tidspunktet for anmeldelse og for at kræve yderligere oplysninger om større besiddelser, som direktiv 2004/109/EF ikke indeholder bestemmelser om. Navnlig bør medlemsstaterne også fortsat kunne anvende love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, som påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber under tilsyn fra de af medlemsstaterne udpegede myndigheder i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud⁽¹⁾, som indebærer strengere krav til offentliggørelse end kravene i direktiv 2004/109/EF.
- (13) Tekniske standarder bør sikre ensartet harmonisering af ordningen for anmeldelse af større besiddelser og en passende grad af gennemsigtighed. Det vil være effektivt og hensigtsmæssigt at lade Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾, få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, til forelæggelse for Kommissionen. Kommissionen bør vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af de eksisterende undtagelser fra anmeldelseskravene for større besiddelser af stemmerettigheder. ESMA bør navnlig, ved hjælp af sin ekspertise, fastlægge undtagelsestilfælde og i den forbindelse tage hensyn til, at de muligvis kan misbruges til at omgå anmeldelseskravene.
- (14) For at tage hensyn til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at specificere indholdet af anmeldelser af større besiddelser af finansielle instrumenter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (15) For at fremme grænseoverskridende investeringer bør investorer have ubesværet adgang til regulerede oplysninger om alle børsnoterede selskaber i Unionen. Det eksisterende net af officielt udpegede nationale mekanismer for den centrale opbevaring af regulerede oplysninger gør det imidlertid ikke nemt at finde frem til sådanne oplysninger i hele Unionen. For at sikre grænseoverskridende adgang til oplysningerne og for at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og det kommunikationsteknologiske område bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på fastlæggelse af minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger, adgang til regulerede oplysninger på EU-plan og mekanismerne for den centrale opbevaring af regulerede oplysninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til med bistand fra ESMA at træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre den måde, hvorpå nettet af officielt udpegede nationale opbevaringsmekanismer fungerer, og til at udarbejde tekniske kriterier for adgang til regulerede oplysninger på EU-plan, specielt vedrørende driften af en central adgangsportale til søgning af regulerede oplysninger på EU-plan. ESMA bør udvikle og drive en webportal, der kan fungere som en europæisk elektronisk adgangsportale («adgangsportalen»).
- (16) For at forbedre overholdelsen af kravene i direktiv 2004/109/EF og for at følge op på Kommissionens meddelelse af 9. december 2010, »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser«, bør beføjelserne til at pålægge sanktioner styrkes, og de bør opfylde visse væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en administrativ sanktion eller foranstaltning, de vigtigste beføjelser til at pålægge sanktioner og størrelsen af de administrative bøder. Disse beføjelser til at pålægge sanktioner bør mindst kunne anvendes ved overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktiv 2004/109/EF. Medlemsstaterne bør også kunne udøve dem i andre tilfælde. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, der kan anvendes, giver mulighed for at pålægge bøder, som er tilstrækkeligt store til at have afskrækkende virkning. I tilfælde af overtrædelser begået af juridiske enheder bør medlemsstaterne kunne sørge for, at der indføres sanktioner over for medlemmerne af den pågældende juridiske enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller andre, som kan drages til ansvar for de pågældende overtrædelser på de betingelser, der er fastsat i national ret. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte bestemmelser

(1) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.

(2) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

om suspension af eller om muligheden for at suspendere udøvelsen af stemmerettigheder for indehavere af aktier og finansielle instrumenter, som ikke overholder anmeldelseskravene. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at suspension af stemmerettigheder kun finder anvendelse på de groveste overtrædelser. Direktiv 2004/109/EF bør henvise til både administrative sanktioner og administrative foranstaltninger for at omfatte alle tilfælde af manglende overholdelse, uanset om de i national ret betegnes som en sanktion eller en foranstaltning, og det bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes nationale ret om strafferetlige sanktioner.

Medlemsstaterne bør kunne fastsætte bestemmelser om yderligere sanktioner eller foranstaltninger og større administrative bøder end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, da ordentlige og gennemsigtige markeder kræver sanktioner med tilstrækkeligt afskrækkende virkning. Bestemmelserne vedrørende sanktioner og dem vedrørende offentliggørelsen af administrative sanktioner danner ikke præcedens for anden EU-lovgivning, særlig ikke for grovere lovovertrædelser.

- (17) For at sikre at beslutninger, der pålægger en administrativ foranstaltning eller sanktion, virker afskrækkende på offentligheden som helhed, bør de normalt offentliggøres. Offentliggørelse af beslutninger er også et vigtigt middel til at oplyse markedsdeltagerne om, hvilken adfærd der betragtes som en overtrædelse af direktiv 2004/109/EF, og til at fremme god opførsel blandt markedsdeltagerne. Hvis offentliggørelsen af en afgørelse ville være en alvorlig trussel mod det finansielle systems stabilitet eller en igangværende officiel efterforskning eller, i det omfang, hvor dette kan fastslås, ville påføre de involverede institutter eller enkeltpersoner uforholdsmæssig stor skade, eller hvis offentliggørelsen af personoplysninger, såfremt sanktionen pålægges en fysisk person, ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse viser sig at være ude af proportioner, bør den kompetente myndighed dog kunne beslutte at udsætte sådan offentliggørelse eller at offentliggøre oplysningerne anonymt.
- (18) For at tydeliggøre behandlingen af ikkebørsnoterede værdipapirer repræsenteret ved aktiocertifikater, som er optaget til handel på et reguleret marked, og for at undgå mangler i gennemsigtigheden bør definitionen af »udsteder« specificeres yderligere, så den også omfatter udstedere af ikkebørsnoterede værdipapirer repræsenteret ved aktiocertifikater, som er optaget til handel på et reguleret marked. Definitionen af »udsteder« bør desuden ændres for at tage hensyn til det forhold, at udstedere

af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, i nogle medlemsstater kan være fysiske personer.

- (19) Efter direktiv 2004/109/EF er udstederens hjemland for så vidt angår tredjelandsudstedere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er under 1 000 EUR, eller af aktier, den medlemsstat, der henvises til i artikel 2, stk. 1, litra m), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF⁽¹⁾. For at præcisere og forenkle fastlæggelsen af sådanne tredjelandsudsteders hjemland bør definitionen heraf ændres, så det fastlægges, at hjemlandet skal være den medlemsstat, som udstederen har valgt blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.
- (20) Alle udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør være underlagt tilsyn fra en kompetent myndighed i en medlemsstat for at sikre, at de overholder deres forpligtelser. Udstedere, som efter direktiv 2004/109/EF skal vælge hjemland, men ikke har gjort det, kan undgå tilsyn fra en kompetent myndighed i Unionen. Direktiv 2004/109/EF bør derfor ændres, så der fastsættes et hjemland for udstedere, som ikke har meddelt de kompetente myndigheder noget valg af hjemland inden for en frist på tre måneder. I sådanne tilfælde bør hjemlandet være den medlemsstat, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked i mere end én medlemsstat, er alle disse medlemsstater hjemlande, indtil udstederen vælger og oplyser om et enkelt hjemland. Dette ville tilskynde disse udstedere til at vælge hjemland og oplyse de relevante kompetente myndigheder om valget, og i mellemtiden ville de kompetente myndigheder ikke længere mangle de fornødne beføjelser til at gribe ind, indtil en udsteder har oplyst om sit valg af hjemland.
- (21) Efter direktiv 2004/109/EF gælder udstederens valg af hjemland i tre år for så vidt angår udstedere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er 1 000 EUR eller derover. Når en udsteders værdipapirer ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i udstederens hjemland og forbliver optaget til handel i et eller flere værtslande, har den pågældende udsteder imidlertid ikke nogen forbindelse med det oprindeligt valgte

⁽¹⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

hjemland, når det ikke er den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted. En sådan udsteder bør kunne vælge et af sine værtslande eller den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, som sit nye hjemland inden udløbet af fristen på tre år. Den samme mulighed for at vælge et nyt hjemland vil også gælde en tredjelandsudsteder af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er under 1 000 EUR, eller af aktier, hvis værdipapirer ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i udstederens hjemland, men fortsat er optaget til handel i et eller flere værtslande.

(22) Der bør være overensstemmelse mellem direktiv 2004/109/EF og direktiv 2003/71/EF for så vidt angår definitionen af hjemland. For at sikre at det er den mest relevante medlemsstat, der fører tilsyn, bør direktiv 2003/71/EF ændres, så der er mulighed for større fleksibilitet i situationer, hvor værdipapirer tilhørende en udsteder, der er registreret i et tredjeland, ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i dennes hjemland, men derimod er optaget til handel i en eller flere andre medlemsstater.

(23) Kommissionens direktiv 2007/14/EF⁽¹⁾ indeholder især regler om anmeldelse af udstederens valg af hjemland. Disse regler bør indføres i direktiv 2004/109/EF. For at sikre at de kompetente myndigheder i værtslandet eller værtslandene og den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hvis denne medlemsstat hverken er hjemland eller værtsland, underrettes om udstederens valg af hjemland, bør alle udstedere pålægges at meddele deres valg af hjemland til den kompetente myndighed i deres hjemland, de kompetente myndigheder i samtlige værtslande og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted, hvis den er en anden end deres hjemland. Reglerne om anmeldelse af valg af hjemland bør ændres i overensstemmelse hermed.

(24) Kravet efter direktiv 2004/109/EF om offentliggørelse af nye udstedelser af lån har ført til mange praktiske gennemførelsesproblemer og anses for at være kompliceret at anvende. Desuden overlapper dette krav delvist kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kurs-

manipulation (markedsmissbrug)⁽²⁾ og tilføjer ikke markedet mange yderligere oplysninger. Derfor og for at fjerne unødvendige administrative byrder for udstederne bør dette krav afskaffes.

(25) Kravet om meddelelse af ændringer af en udsteders stiftelsesoverenskomst eller vedtægter til de kompetente myndigheder i hjemlandet overlapper det lignende krav efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber⁽³⁾, og kan skabe forvirring om den kompetente myndigheds rolle. Derfor og for at fjerne unødvendige administrative byrder for udstederne bør dette krav afskaffes.

(26) Et harmoniseret elektronisk format for rapportering vil være til stor gavn for udstedere, investorer og kompetente myndigheder, da det vil gøre rapporteringen nemmere og lette tilgængeligheden, analysen og sammenligneligheden af årsrapporterne. Derfor bør det fra den 1. januar 2020 være obligatorisk at udarbejde årsrapporter i et fælles elektronisk rapporteringsformat, forudsat at ESMA har foretaget en cost-benefit-analyse. ESMA bør udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen kan vedtage, med henblik på nærmere at beskrive det elektroniske rapporteringsformat med behørig henvisning til nuværende og fremtidige teknologiske muligheder, som f.eks. eXtensible Business Reporting Language (XBRL). ESMA bør, når den udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, foretage åbne offentlige høringer af alle berørte aktører, foretage en grundig vurdering af de mulige virkninger af vedtagelsen af de forskellige teknologiske muligheder og gennemføre passende afprøvninger i medlemsstaterne, som den aflægger rapport om til Kommissionen, når den forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder. Når ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de formater, der skal anvendes for banker og finansielle formidlere og forsikringselskaber, bør den samarbejde regelmæssigt og tæt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁴⁾, og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽⁵⁾, for at tage hensyn til de særlige kendetegn ved disse sektorer, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne gøre indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010, i hvilket tilfælde disse standarder ikke bør træde i kraft.

⁽²⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

⁽¹⁾ EUT L 69 af 9.3.2007, s. 27.

- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ finder i alle enkeltheder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv.
- (28) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som fastsat i traktaten, og det skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (29) Målet for dette direktiv, nemlig at harmonisere gennemsigtskravene vedrørende oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (31) Direktiv 2004/109/EF, 2003/71/EF og 2007/14/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

- »d) »udsteder« en fysisk person eller en offentlig- eller privatretlig juridisk enhed, herunder en stat, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

I tilfælde af aktiecertifikater, der er optaget til handel på et reguleret marked, er udstederen den, der har udstedt de værdipapirer, som aktiecertifikaterne repræsenterer, uanset om disse værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller ej«.

ii) I litra i) foretages følgende ændringer:

i) Nr. i), andet led, affattes således:

- når udstederen er registreret i et tredjeland, den medlemsstat, som udstederen har valgt blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Valget af hjemland er fortsat gældende, medmindre udstederen har valgt et nyt hjemland i henhold til nr. iii) og har oplyst om valget i overensstemmelse med andet afsnit i dette litra.

ii) Nr. ii) affattes således:

- »ii) for så vidt angår udstedere, der ikke er omfattet af nr. i), den medlemsstat, udstederen har valgt blandt den medlemsstat, hvor vedkommende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hvor det er relevant, og de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Udstederen må kun vælge én medlemsstat som hjemland. Dette valg gælder i mindst tre år, medmindre udstederens værdipapirer ikke længere er optaget til handel på noget reguleret marked i Unionen, eller medmindre udstederen bliver omfattet af nr. i) eller iii) i løbet af treårsperioden«.

iii) Følgende nummer tilføjes:

- »iii) for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked i udstederens hjemland som defineret i nr. i), andet led, eller nr. ii), men i stedet er optaget til handel i en eller flere andre medlemsstater, et sådant nyt hjemland, som udstederen kan vælge blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og, hvor det er relevant, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted«.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

iv) Følgende afsnit tilføjes:

»En udsteder skal offentliggøre sit hjemland, jf. nr. i), ii) eller iii), i overensstemmelse med artikel 20 og 21. Endvidere skal en udsteder oplyse om sit hjemland til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, når det er relevant, til den kompetente myndighed i hjemlandet og til de kompetente myndigheder i samtlige værtslande.

Hvis udstederen undlader at offentliggøre sit hjemland som defineret i nr. i), andet led, eller nr. ii) inden for en frist på tre måneder fra den dato, hvor udstederens værdipapirer første gang optages til handel på et reguleret marked, er hjemlandet den medlemsstat, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Når udstederens værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder, der er beliggende i eller udøver virksomhed i mere end én medlemsstat, er disse medlemsstater udstederens hjemlande, indtil udstederen har truffet valg om et enkelt hjemland og har offentliggjort dette.

For en udsteder, hvis værdipapirer allerede er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis valg af hjemland, jf. nr. i), andet led, eller nr. ii), ikke er blevet offentliggjort inden den 27. november 2015, begynder fristen på tre måneder den 27. november 2015.

En udsteder, der har foretaget valg af hjemland, jf. nr. i), andet led, eller nr. ii), og har meddelt dette valg til de kompetente myndigheder i hjemlandet inden den 27. november 2015, er undtaget fra kravet efter andet afsnit i dette litra, medmindre denne udsteder vælger et andet hjemland efter den 27. november 2015.«

iii) Følgende litra tilføjes:

»q) »formel aftale« en aftale, som er bindende i henhold til de gældende retsregler.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Alle henvisninger til juridiske enheder i dette direktiv forstås som omfattende registrerede virksomheds-sammenslutninger uden status som juridisk person og truster.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hjemlandet kan stille strengere krav til en udsteder end de i dette direktiv fastsatte krav, idet det dog ikke kan

stille krav om, at udstedere skal offentliggøre periodiske finansielle oplysninger hyppigere end de i artikel 4 omhandlede årsrapporter og de i artikel 5 omhandlede halvårsrapporter.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uanset stk. 1 kan hjemlandene kræve, at udstedere offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger hyppigere end de i artikel 4 omhandlede årsrapporter og de i artikel 5 omhandlede halvårsrapporter, når følgende betingelser er opfyldt:

- de yderligere periodiske finansielle oplysninger udgør ikke nogen uforholdsmæssig stor økonomisk byrde i den pågældende medlemsstat, især ikke for de berørte små og mellemstore udstedere, og
- indholdet af de krævede yderligere periodiske finansielle oplysninger står i et rimeligt forhold til de faktorer, der bidrager til investeringsbeslutninger, som investorerne i den pågældende medlemsstat træffer.

Før medlemsstaterne træffer beslutning om at kræve, at udstedere offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger, vurderer de både, om disse supplerende krav kan føre til, at der fokuseres for meget på udstedernes kortsigtede resultater, og om de kan få negativ indvirkning på små og mellemstore udsteders mulighed for at få adgang til de regulerede markeder.

Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at kræve, at udstedere, som er finansielle institutioner, offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger.

Hjemlandet må ikke stille strengere krav til de i artikel 10 eller 13 omhandlede aktionærer, fysiske personer eller juridiske enheder end dem, der er fastsat i dette direktiv, undtagen når:

- i) der fastsættes lavere eller yderligere anmeldelsestærskler end dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og der kræves tilsvarende anmeldelser i forbindelse med tærskler baseret på kapitalbesiddelser
- ii) der gælder strengere krav end dem, der er fastsat i artikel 12, eller
- iii) der anvendes love eller administrative bestemmelser, som er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber,

under tilsyn fra de af medlemsstaterne udpegede myndigheder i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (*).

(*) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Udstederen offentliggør årsrapporten senest fire måneder efter udgangen af hvert regnskabsår og sikrer, at den forbliver offentligt tilgængelig i mindst ti år.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Med virkning fra den 1. januar 2020 udarbejdes alle årsrapporter i et fælles elektronisk rapporteringsformat, forudsat at Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 (*), har foretaget en cost-benefit-analyse.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at specificere det elektroniske rapporteringsformat med behørig henvisning til nuværende og fremtidige teknologiske muligheder. Inden vedtagelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder udfører ESMA en passende vurdering af mulige elektroniske rapporteringsformater og gennemfører passende afprøvninger i marken. ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. En udsteder af aktier eller gældsbeviser offentliggør så hurtigt som muligt efter udløbet af den relevante periode,

dog senest tre måneder herefter, en halvårsrapport for regnskabsårets første seks måneder. Udstederen sørger for, at halvårsrapporten forbliver offentligt tilgængelig i mindst ti år.«

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Beretning om betalinger til myndigheder

Medlemsstaterne kræver, at udstedere inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove som defineret i artikel 41, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (*) hvert år udarbejder en beretning om betalinger til myndigheder i overensstemmelse med kapitel 10 i nævnte direktiv. Beretningen skal offentliggøres senest seks måneder efter udgangen af hvert regnskabsår og forblive offentligt tilgængelig i mindst ti år. Betalinger til myndigheder indberettes på koncernniveau.

(*) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.«

6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Artikel 4 og 5 finder ikke anvendelse på følgende udstedere:

a) stater eller en stats regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige internationale organer, som mindst én medlemsstat er medlem af, Den Europæiske Centralbank (ECB), den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) oprettet ved EFSF-rammeaftalen og andre mekanismer oprettet med henblik på at opretholde Den Europæiske Monetære Unions finansielle stabilitet ved at yde midlertidig finansiel bistand til de medlemsstater, der har euroen som valuta, og medlemsstaternes nationale centralbanker, uanset om disse udsteder aktier eller andre værdipapirer, og

b) udstedere, der kun udsteder gældsbeviser optaget til handel på et reguleret marked, hvor den pålydende værdi pr. enhed er mindst 100 000 EUR, eller, hvis der er tale om gældsbeviser i en anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100 000 EUR.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset denne artikels stk. 1, litra b), finder artikel 4 og 5, i hele gældsbevisernes løbetid, ikke anvendelse på udstedere, der udelukkende udsteder gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50 000 EUR, eller, hvor der er tale om gældsbeviser i en anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50 000 EUR, hvis disse allerede er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen inden den 31. december 2010.«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Denne artikel finder ikke anvendelse på stemmerettigheder i et kreditinstituts eller investeringsselskabs handelsbeholdning som defineret i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (*), forudsat at:

- a) stemmerettighederne i handelsbeholdningen ikke overstiger 5 %, og
- b) stemmerettigheder, der er knyttet til aktier i handelsbeholdningen, ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse.

(*) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.«

b) Følgende stykker indsættes:

»6a. Denne artikel finder ikke anvendelse på stemmerettigheder knyttet til aktier, der erhverves til stabiliseringsformål i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter (*), forudsat at stemmerettigheder, der er knyttet til disse aktier, ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse.

6b. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der under hensyntagen til artikel 12, stk. 4 og 5, skal anvendes til at beregne 5 %-tærsklen i stk. 5 og 6, også når der er tale om en koncern.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33.«

8) I artikel 12, stk. 2, affattes indledningen således:

»Anmeldelse til udstederen skal ske omgående, dog senest fire handelsdage efter den dato, hvor aktionæren eller den fysiske person eller juridiske person som omhandlet i artikel 10«.

9) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Anmeldelseskravene i artikel 9 finder også anvendelse på fysiske personer eller juridiske enheder, som direkte eller indirekte besidder:

- a) finansielle instrumenter, der i henhold til en formel aftale giver indehaveren ubetinget ret til at erhverve eller valgfrihed med hensyn til retten til at erhverve allerede udstedte aktier med stemmerettigheder fra en udsteder, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked
- b) finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af litra a), men som er baseret på de aktier, der er omhandlet i litra a), og som har økonomiske virkning, der ligner virkningen af de i litra a) omhandlede finansielle instrumenter, uanset om de giver ret til fysisk overdragelse eller ej.

Anmeldelsen skal indeholde en opdeling efter arten af de finansielle instrumenter, der besiddes i overensstemmelse med første afsnits litra a), og finansielle instrumenter, der besiddes i overensstemmelse med første afsnits litra b), idet der skelnes mellem finansielle instrumenter, som giver ret til fysisk overdragelse, og finansielle instrumenter, som giver ret til kontant afregning.«

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Antallet af stemmerettigheder beregnes på grundlag af det fulde nominelle antal aktier, der ligger til grund for det finansielle instrument, men hvis det finansielle instrument udelukkende giver mulighed for kontant afregning, beregnes antallet af stemmerettigheder på deltajusteret grundlag ved at multiplicere det nominelle antal underliggende aktier med instrumentets delta. Med henblik herpå sammenlægger og anmelder indehaveren alle finansielle instrumenter, der har samme underliggende udsteder. Kun lange positioner tages i betragtning ved beregningen af stemmerettigheder. Lange positioner må ikke nettes med korte positioner, der har samme underliggende udsteder.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) den metode, der skal anvendes til beregning af det i første afsnit omhandlede antal stemmerettigheder, når der er tale om finansielle instrumenter, som er baseret på en kurv af aktier eller et indeks, og

b) metoderne til bestemmelse af delta med henblik på beregning af stemmerettigheder vedrørende finansielle instrumenter, der udelukkende giver mulighed for kontant afregning, som krævet i første afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

1b. I forbindelse med stk. 1 anses følgende for at være finansielle instrumenter, forudsat at de opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, første afsnit, litra a) eller b):

a) værdipapirer

b) optioner

c) futures

d) swaps

e) fremtidige renteaftaler

f) differenceaftaler, og

g) alle andre kontrakter eller aftaler med lignende økonomiske virkninger, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant.

ESMA opretter og ajourfører periodisk en vejledende liste over finansielle instrumenter, som er underlagt anmeldelseskrav i henhold til stk. 1, idet der tages hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne fastsat i artikel 27a og 27b at vedtage foranstaltninger med henblik på at fastlægge indholdet af den anmeldelse, der skal foretages, anmeldelsesperioden, og hvem der skal modtage anmeldelsen som omhandlet i stk. 1.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»4. Undtagelserne i artikel 9, stk. 4, 5 og 6, og i artikel 12, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse på anmeldelseskravene i denne artikel.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, i hvilke tilfælde de i første afsnit omhandlede undtagelser finder anvendelse på finansielle instrumenter, som besiddes af en fysisk person eller en juridisk enhed, som udfører kundeordrer eller imødekommer kundeanmodninger om at udføre handler på et andet grundlag end ejerskab, eller afdækker positioner, der er resultatet af sådanne handler.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

Sammenlægning

1. Anmeldelseskravene i artikel 9, 10 og 13 finder også anvendelse på en fysisk person eller en juridisk enhed, hvis det antal stemmerettigheder, der direkte eller indirekte besiddes af en sådan person eller enhed i henhold til artikel 9 og 10, sammenlagt med det antal stemmerettigheder, der er knyttet til finansielle instrumenter, som besiddes direkte eller indirekte i henhold til artikel 13, når op på, overstiger eller falder under tærsklerne i artikel 9, stk. 1.

Den i dette stykkes første afsnit krævede anmeldelse skal indeholde en opdeling i antal stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, som besiddes i overensstemmelse med artikel 9 og 10, og stemmerettigheder, som er knyttet til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 13.

2. Stemmerettigheder i forbindelse med finansielle instrumenter, som allerede er anmeldt i overensstemmelse med artikel 13, skal anmeldes på ny, hvis den fysiske person eller juridiske enhed har erhvervet de underliggende aktier og erhvervelsen medfører, at det samlede antal stemmerettigheder knyttet til aktier, som er udstedt af samme udsteder, når op på eller overstiger tærsklerne fastsat i artikel 9, stk. 1.«

11) Artikel 16, stk. 3, udgår.

12) Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, udgår.

13) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne fastsat i artikel 27a og 27b at vedtage foranstaltninger med henblik på at fastsætte følgende:

- a) minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger, jf. stk. 1
- b) minimumsstandarder for den centrale opbevaringsmekanisme, jf. stk. 2
- c) regler for at sikre interoperabilitet mellem de informations- og kommunikationsteknologier, som de i stk. 2 omhandlede mekanismer anvender, og for adgang til de deri omhandlede regulerede oplysninger på EU-plan.

Kommissionen kan ligeledes opstille og ajourføre en liste over medier til udbredelse af oplysninger til offentligheden.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Europæisk elektronisk adgangsportal

1. Der oprettes en webportal, der fungerer som en europæisk elektronisk adgangsportal (»adgangsportalen«) senest den 1. januar 2018. ESMA udvikler og driver adgangsportalen.

2. Systemet til sammenkobling af de officielt udpegede mekanismer skal bestå af:

— de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer

— den portal, der fungerer som den europæiske elektroniske adgangsportal.

3. Medlemsstaterne sikrer adgang til deres centrale lagringsmekanismer via adgangsportalen.«

15) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Adgang til regulerede oplysninger på EU-plan

1. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at udforme og præcisere følgende tekniske krav vedrørende adgangen til regulerede oplysninger på EU-plan:

- a) de tekniske krav vedrørende den kommunikationsteknologi, som de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer anvender
- b) de tekniske krav til driften af den centrale adgangsportal til søgning af regulerede oplysninger på EU-plan

c) de tekniske krav vedrørende de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismers anvendelse af en entydig identifikator for hver udsteder

— ved anmodning til de kompetente retslige myndigheder.«

d) det fælles format for de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismers levering af regulerede oplysninger

18) I artikel 25, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

e) den fælles klassificering af regulerede oplysninger hos de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer og den fælles liste over forskellige former for regulerede oplysninger.

»De kompetente myndigheder samarbejder ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge sanktioner og deres undersøgelsesbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, og koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.«

2. Ved udarbejdelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder tager ESMA hensyn til de tekniske krav til systemet til sammenkobling af selskabsregistre, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 (*).

19) Efter artikel 27b indsættes følgende overskrift:

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2015.

»KAPITEL VIA

SANKTIONER OG FORANSTALTNINGER.«

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

20) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Administrative foranstaltninger og sanktioner

(*) EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1.«

16) I artikel 23, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»De oplysninger, der er omfattet af kravene i tredjelandet, registreres i overensstemmelse med artikel 19 og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 20 og 21.«

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheds beføjelser i henhold til artikel 24 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om administrative foranstaltninger og sanktioner, der finder anvendelse på overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres. Disse administrative foranstaltninger og sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

17) I artikel 24 indsættes følgende stykker:

»4a. Med forbehold af stk. 4 tillægges de kompetente myndigheder alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige, for at de kan varetage deres funktioner. Disse beføjelser udøves i henhold til national ret.

2. Med forbehold af artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser vedrørende juridiske enheder kan indføres sanktioner på de betingelser, der er fastsat i national ret, over for medlemmerne af den pågældende juridiske enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller over for andre fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelsen i henhold til national ret.«

4b. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med dette direktiv og med national ret på én af følgende måder:

21) Følgende artikler indsættes:

— direkte

»Artikel 28a

Overtrædelser

— i samarbejde med andre myndigheder

Artikel 28b finder som minimum anvendelse på følgende overtrædelser:

— på deres eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder

- a) udstederen har ikke inden for den fastsatte tidsfrist offentliggjort de oplysninger, der kræves i henhold til de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af artikel 4, 5, 6, 14 og 16
- b) den fysiske eller juridiske person har ikke inden for den fastsatte tidsfrist anmeldt erhvervelsen eller afhændelsen af større besiddelser i overensstemmelse med de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af artikel 9, 10, 12, 13 og 13a.

— op til 2 000 000 EUR, eller

— op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes

alt efter, hvilket beløb der er størst.

Artikel 28b

Beføjelser til at pålægge sanktioner

1. I tilfælde af de i artikel 28a omhandlede overtrædelser har de kompetente myndigheder beføjelse til mindst at pålægge følgende administrative foranstaltninger og sanktioner:

- a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art nævnes
- b) en afgørelse, hvorved det påbydes den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed at bringe den udviste handlemåde, der udgør en overtrædelse, til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) administrative bøder på
- i) for juridiske enheder

— op til 10 000 000 EUR eller op til 5 % af den samlede årsomsætning ifølge det senest tilgængelige årsregnskab, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den juridiske enhed er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde konsoliderede regnskaber i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede omsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende type indkomst i henhold til de relevante regnskabsdirektiver ifølge det senest tilgængelige konsoliderede årsregnskab, som det øverste moderselskabs ledelsesorgan har godkendt, eller

— op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes

alt efter, hvilket beløb der er størst

- ii) for fysiske personer:

I medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, beregnes den værdi, der i national valuta svarer til euro, på grundlag af den officielle valutakurs på ikrafttrædelsesdatoen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (*).

2. Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser efter artikel 24 og medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at deres love eller administrative bestemmelser giver mulighed for at suspendere udøvelsen af stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i artikel 28a, litra b). Medlemsstaterne kan fastsætte, at suspension af stemmerettigheder kun finder anvendelse på de groveste overtrædelser.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger og højere niveauer for administrative bøder end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 28c

Udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten og fastsættelsen af størrelsen af administrative sanktioner eller foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed

- b) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds grad af ansvar

- c) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske enheds samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) tabene for tredjeparter, som følger af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed tidligere har begået.

2. Behandlingen af personoplysninger, der er indsamlet med henblik på udøvelse af tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser i henhold til dette direktiv, udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001, når det er relevant.

(*) EUT L 294 af 6.11.2013, s. 13.«

22) Før artikel 29 indsættes følgende overskrift:

»KAPITEL VIB

OFFENTLIGGØRELSE AF BESLUTNINGER.

23) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Offentliggørelse af beslutninger

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder hurtigst muligt offentliggør alle beslutninger om sanktioner og foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af dette direktiv, herunder som minimum oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på de fysiske personer eller juridiske enheder, som er ansvarlige for overtrædelsen.

De kompetente myndigheder kan dog udsætte offentliggørelsen af en beslutning eller offentliggøre beslutningen anonymt på en måde, som er i overensstemmelse med national ret under en af følgende omstændigheder:

- a) hvis offentliggørelsen af personoplysninger, såfremt sanktionen pålægges en fysisk person, ved en obligato-

risk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse anses for at være ude af proportioner

- b) hvis offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod det finansielle systems stabilitet eller en igangværende officiel efterforskning
- c) hvis offentliggørelsen i det omfang, hvor dette kan fastslås, ville påføre de involverede institutter eller enkeltpersoner uforholdsmæssig stor og alvorlig skade.

2. Hvis der indgives klage over en beslutning, som er offentliggjort efter stk. 1, er den kompetente myndighed forpligtet til enten at medtage oplysninger herom i offentliggørelsen på offentliggørelsestidspunktet eller at ændre offentliggørelsen, hvis klagen er indgivet efter den første offentliggørelse.«

24) Artikel 31, stk. 2, affattes således:

»2. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 8, stk. 2 eller 3, eller artikel 30, underretter de straks Kommissionen og de andre medlemsstater om disse foranstaltninger.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

I artikel 2, stk. 1, litra m), affattes nr. iii) således:

- »iii) for alle udstedere registreret i tredjelande af værdipapirer, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor værdipapirerne efter hensigten skal udbydes til offentligheden for første gang efter datoen for ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (*), eller hvor den første ansøgning om optagelse til handel på et reguleret marked indgives, efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse, med forbehold af efterfølgende valg foretaget af udstedere registreret i et tredjeland, i følgende tilfælde:

- hvis hjemlandet ikke var bestemt efter deres valg, eller
- i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra i), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (**).

(*) EUT L 294 af 6.11.2013, s. 13.

(**) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.^α

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2007/14/EF

I direktiv 2007/14/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 udgår.
- 2) Artikel 11, stk. 1 og 2, udgår.
- 3) Artikel 16 udgår.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for et tidsrum på 24 måneder efter datoen for dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale foranstaltninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Revision

Senest den 27. november 2015 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet, herunder om dets indvirkning på små og mellemstore udstedere, og om anvendelsen af sanktioner, navnlig hvorvidt de er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, og vurderer, hvordan den valgte metode til beregning af antallet af stemmerettigheder i forbindelse med de i artikel 13, stk. 1a, første afsnit, i direktiv 2004/109/EF, omhandlede finansielle instrumenter fungerer, og om den er effektiv.

Beretningen ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1093/2013

af 4. november 2013

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 og Rådets og Kommissionens forordning (EF) nr. 1982/2004 for så vidt angår forenkling af Intrastat-systemet og indsamling af Intrastat-oplysninger

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 af 31. marts 2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EF) nr. 638/2004 er der opstillet en fælles ramme for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne.

(2) Som følge af den tekniske og økonomiske udvikling kan den fastsatte minimumsdækningsgrad for modtagelser tilpasses, samtidig med at statistikker, der opfylder kvalitetsindikatorerne og de gældende regler, bevares. Denne forenkling vil gøre det muligt at begrænse indberetningsbyrden for dem, der skal afgive de statistiske oplysninger, navnlig de små og mellemstore virksomheder. Dækningsgraden for modtagelser bør derfor nedsættes fra 95 % til 93 %.

(3) Kommissionens forordning (EF) nr. 1982/2004 af 18. november 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr.

1901/2000 og (EØF) nr. 3590/92⁽²⁾ fastsætter bestemmelser for indsamling af Intrastat-oplysninger. Medlemsstaterne skal til Eurostat sendes deres månedlige resultater efter statistisk værdi, men de er underlagt begrænsninger vedrørende den praktiske tilrettelæggelse af indsamlingen. Der bør indføres en overordnet helhedstilgang til indsamlingen af Intrastat-oplysninger, og de nærmere bestemmelser for indsamlingen med hensyn til statistisk værdi bør strømlines.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Statistikker over Udveksling af Goder mellem Medlemsstater —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 638/2004, artikel 10, stk. 3, ændres »95 %« til »93 %«.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 1982/2004 affattes artikel 8, stk. 2, således:

»2. Medlemsstaterne kan desuden indsamle varernes statistiske værdi, jf. bilaget til forordning (EF) nr. 638/2004.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 343 af 19.11.2004, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1094/2013**af 4. november 2013****om tildeling af ekstra havdage til Frankrig og Det Forenede Kongerige i ICES-afsnit VIIe**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 39/2013 af 21. januar 2013 om fastsættelse for 2013 af fiskerimuligheder for EU-fartøjer for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande, der ikke er omfattet af internationale forhandlinger eller aftaler ⁽¹⁾, særlig punkt 7 i bilag IIC,

under henvisning til anmodning fra Frankrig og Det Forenede Kongerige, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag IIC, tabel I, i til forordning (EU) nr. 39/2013 fastsættes det maksimale antal havdage, som EF-fartøjer med en længde overalt på mindst 10 m, der medfører bomtrawl med en maskestørrelse på mindst 80 mm eller faststående garn, herunder hildingsgarn, toggegarn og indfiltringsnet, med en maskestørrelse på under 220 mm, må være til stede i ICES-afsnit VIIe i perioden 1. februar 2013-31. januar 2014.
- (2) I henhold til punkt 7.5 i samme bilag kan Kommissionen tildele ekstra havdage, hvor et fartøj har lov til være til stede i det pågældende område, når det medfører sådanne bomtrawl eller faststående garn, på grundlag af det endelige ophør med fiskerivirksomhed, der har fundet sted siden 1. januar 2004.
- (3) I lyset af de oplysninger om udtrukne bomtrawlere, der er forelagt i anmodningen, som Frankrig har indgivet i overensstemmelse med punkt 7.1 og 7.4 i bilag IIC og ved anvendelse af den beregningsmetode, der er fastsat i punkt 7.2 i nævnte bilag, bør Frankrig tildeles 11 ekstra havdage for perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 for fiskerfartøjer, der medfører eller anvender sådanne bomtrawl.
- (4) I lyset af de oplysninger om udtrukne fartøjer med faststående garn, der er forelagt i anmodningen, som Frankrig har indgivet i overensstemmelse med punkt 7.1 og 7.4 i bilag IIC og ved anvendelse af den beregningsmetode, der er fastsat i punkt 7.2 i nævnte bilag,

bør Frankrig tildeles 14 ekstra havdage for perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 for fiskerfartøjer, der medfører eller anvender sådanne faststående garn.

- (5) I lyset af de oplysninger om udtrukne bomtrawlere, der er forelagt i anmodningen, som Det Forenede Kongerige har indgivet i overensstemmelse med punkt 7.1 og 7.4 i bilag IIC og ved anvendelse af den beregningsmetode, der er fastsat i punkt 7.2 i nævnte bilag, bør Det Forenede Kongerige tildeles 43 ekstra havdage for perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 for fiskerfartøjer, der medfører eller anvender sådanne bomtrawl.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Ekstra fiskeridage til Frankrig**

1. For perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 øges det maksimale antal dage, som et fiskerfartøj, der fører Frankrigs flag, og som medfører eller anvender bomtrawl med en maskestørrelse på mindst 80 mm, må være til stede i ICES-afsnit VIIe, som fastsat i bilag IIC, tabel I, til forordning (EU) nr. 39/2013, til 175 dage om året.

2. For perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 øges det maksimale antal dage, som et fiskerfartøj, der fører Frankrigs flag, og som medfører eller anvender faststående garn, herunder hildingsgarn, toggegarn og indfiltringsnet med en maskestørrelse på højst 220 mm, må være til stede i ICES-afsnit VIIe, som fastsat i bilag IIC, tabel I, til forordning (EU) nr. 39/2013, til 178 dage om året.

*Artikel 2***Ekstra fiskeridage til Det Forenede Kongerige**

For perioden mellem den 1. februar 2013 og den 31. januar 2014 øges det maksimale antal dage, som et fiskerfartøj, der fører Det Forenede Kongeriges flag og medfører eller anvender bomtrawl med en maskestørrelse på mindst 80 mm, må være til stede i ICES-afsnit VIIe, som fastsat i bilag IIC, tabel I, til forordning (EU) nr. 39/2013, til 207 dage om året.

⁽¹⁾ EUT L 23 af 25.1.2013, s. 1.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1095/2013

af 4. november 2013

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Sierra de Cádiz (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EU) nr. 1151/2012 ophæver og erstatter Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾.

(2) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Spaniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifi-

kationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse "Sierra de Cádiz", der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 205/2005 ⁽³⁾.

(3) Eftersom den pågældende ændring ikke er af mindre omfang, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varebeskrivelsen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 33 af 5.2.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 376 af 6.12.2012, s. 8.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

SPANIEN

Sierra de Cádiz (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1096/2013**af 4. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (BGB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Frankrigs ansøgning om registrering af betegnelsen "Poulet des Cévennes" / "Chapon des Cévennes" blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør betegnelsen "Poulet des Cévennes" / "Chapon des Cévennes" registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen*

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 33 af 5.2.2013, s. 10.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1,1. Kød (og slagteaffald), fersk

FRANKRIG

Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1097/2013**af 4. november 2013****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser) [Lentilles vertes du Berry (BGB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 1151/2012 ophæver og erstatter Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽²⁾.
- (2) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Frankrigs ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse "Lentilles vertes du Berry", der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1576/1998 ⁽³⁾.

- (3) Eftersom der er tale om en ikke ubetydelig ændring, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes herved.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ EFT L 206 af 23.7.1998, s. 15.⁽⁴⁾ EUT C 387 af 15.12.2012, s. 16.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

FRANKRIG

Lentilles vertes du Berry (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1098/2013**af 4. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Gâche vendéenne (BGB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Frankrigs ansøgning om registrering af betegnelsen "Gâche vendéenne" blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør betegnelsen "Gâche vendéenne" derfor registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 68 af 8.3.2013, s. 48.

BILAG

Landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i bilag I, del I, til forordning (EU) nr. 1151/2012:

Kategori 2.4. Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer

FRANKRIG

Gâche vendéenne (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1099/2013

af 5. november 2013

om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (forbedringer for skibe i fast rutefart)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, særlig artikel 247, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I nøgleaktion 2 i meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »akten for det indre marked II, sammen om fornyet vækst« ⁽²⁾ opfordres der til at etablere et ægte indre marked for søtransport ved ikke længere at underkaste Unionens varer, der transporteres mellem søhavne i Unionen, de samme administrative procedurer og toldformaliteter, som anvendes på varer fra oversøiske havne.
- (2) Til formålet forpligtede Kommissionen sig til at fremlægge en »Blue Belt«-pakke med lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige initiativer, der skal reducere de administrative byrder for de erhvervsdrivende, der varetager søtransport internt i Unionen, til et niveau, der kan sammenlignes med niveauet for andre transportformer (luftfart, jernbanetransport og vejtransport).
- (3) Nærværende forordning indgår i »Blue Belt«-pakken.
- (4) I artikel 313, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽³⁾ er det fastsat, at varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde i overensstemmelse med artikel 37 i forordning (EØF) nr. 2913/92 ikke anses for at være fællesskabsvarer, medmindre det er fastslået, at de har status som fællesskabsvarer.
- (5) I artikel 313, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 2454/93 er det fastsat, at varer, der transporteres mellem havne i Fællesskabets toldområde med skib i fast rutefart med bevilling, skal anses for fællesskabsvarer, medmindre andet er fastsat. Skibe i fast rutefart må også transportere ikke-fællesskabsvarer, hvis de er henført under proceduren for ekstern forsendelse. Endvidere berører anvendelsen af skibe i fast rutefart til transport af ikke-fællesskabsvarer ikke kontroller med andre formål, herunder kontroller i forbindelse med beskyttelse af dyr og planters sundhed og folkesundheden.
- (6) Bevillingstoldmyndigheden skal høre toldmyndighederne i de øvrige medlemsstater, som omfattes af rutefarten, før en bevilling til fast rutefart udstedes. Hvis indehaveren af en sådan bevilling (i det følgende benævnt »indehaveren«) efterfølgende ønsker at udvide tjenesten til andre medlemsstater, er der behov for yderligere høringer af toldmyndighederne i disse medlemsstater. For så vidt muligt at undgå, at det bliver nødvendigt at foretage yderligere høringer efter udstedelsen af bevillingen, bør det fastsættes, at rederier, der ansøger om en bevilling, foruden en liste over de medlemsstater, der reelt omfattes af tjenesten, også anfører medlemsstater, der potentielt kunne omfattes, for derigennem at erklære, at de har planer om fremtidige tjenester.
- (7) Siden 2010 er der fastsat en frist på 45 dage for høringen af andre medlemsstaters toldmyndigheder. Erfaringen har imidlertid vist, at denne periode er unødvendigt lang og bør afkortes.
- (8) Anvendelsen af et elektronisk informations- og kommunikationssystem har overflødiggjort bilag 42a til forordning (EØF) nr. 2454/93.
- (9) Efter anmodning fra indehaveren bør bevillinger til fast rutefart, der eksisterede, før nærværende forordning trådte i kraft, tages op til fornyet overvejelse for at inddrage alle de medlemsstater, som potentielt kunne omfattes, dvs. for hvilke indehaveren erklærer at have planer om fremtidige tjenester.
- (10) Det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der pt. anvendes til at opbevare oplysninger og underrette toldmyndighederne i andre medlemsstater om bevillinger til fast rutefart, er ikke det system, der er omhandlet i artikel 14x i forordning (EØF) nr. 2454/93. Henvisningerne til dette system bør rettes.
- (11) Forordning (EØF) nr. 2454/93 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) Ændringerne i længden af den periode, der er afsat til høring af andre medlemsstaters toldmyndigheder og i antallet af medlemsstater, som kan angives i ansøgningen, forudsætter ændringer af det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart og en udskudt anvendelse af denne forordnings relevante bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2012) 573 endelig af 3.10.2012.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

(13) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2454/93 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 313b foretages følgende ændringer:

a) Efter stk. 2 indsættes som stk. 2a:

»2a. Kommissionen og medlemsstaternes toldmyndigheder skal ved hjælp af et elektronisk informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart opbevare og have adgang til følgende oplysninger:

- a) oplysningerne i ansøgningen
- b) bevillingerne til skibe i fast rutefart og ændringer eller tilbagekaldelse i givet fald
- c) navnene på anløbshavne og navnene på de fartøjer, der indsættes i den faste rutefart
- d) alle øvrige relevante oplysninger.«

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit affattes således:

»I ansøgningen om en bevilling til fast rutefart angives de medlemsstater, der reelt er omfattet af tjenesten, og der kan angives andre medlemsstater, som potentielt kunne blive omfattet, dvs. for hvilke ansøgeren erklærer at have planer om fremtidige tjenester. Toldmyndighederne i den medlemsstat, som ansøgningen indsendes til (bevillingstoldmyndigheden), underretter toldmyndighederne i de andre medlemsstater, som omfattes eller potentielt kunne blive omfattet af rutefarten (de underrettede toldmyndigheder) gennem det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i stk. 2a.«

ii) i andet afsnit ændres »45« til »15«

iii) i andet afsnit ændres udtrykket »det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der er

omhandlet i artikel 14x« til »det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i stk. 2a«

iv) i tredje afsnit ændres udtrykket »det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 14x« til »det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i stk. 2a«

2) I artikel 313c, stk. 2, andet afsnit, ændres udtrykket »det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 14x« til »det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i artikel 313b, stk. 2a«

3) I artikel 313d, stk. 2, første afsnit, ændres udtrykket »det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 14x« til »det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i artikel 313b, stk. 2a«

4) I artikel 313f, stk. 2, ændres udtrykket »det elektroniske informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 14x« til »det elektroniske informations- og kommunikationssystem for skibe i fast rutefart, der er omhandlet i artikel 313b, stk. 2a«

5) Bilag 42a udgår.

Artikel 2

Bevillingstoldmyndigheder skal på anmodning af indehaveren tage bevillinger til fast rutefart, der allerede eksisterer på dagen, hvor nærværende forordning finder anvendelse, jf. artikel 3, andet afsnit, op til fornyet overvejelse for at inddrage alle de medlemsstater, som potentielt kunne omfattes, dvs. for hvilke indehaveren erklærer at have planer om fremtidige tjenester.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, litra b), nr. i) og ii), anvendes fra 1. marts 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1100/2013**af 5. november 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	41,5
	MA	41,8
	MK	36,9
	TR	75,3
	ZZ	48,9
0707 00 05	AL	53,3
	EG	177,3
	MK	71,7
	TR	144,5
	ZZ	111,7
0709 93 10	AL	50,7
	MA	88,1
	TR	127,3
	ZZ	88,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	67,6
	ZZ	67,6
0805 50 10	TR	72,1
	ZA	54,2
	ZZ	63,2
0806 10 10	BR	231,7
	PE	281,8
	TR	169,9
	ZZ	227,8
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	151,7
	US	132,2
	ZA	127,9
0808 30 90	ZZ	137,7
	CN	72,8
	TR	116,3
	ZZ	94,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 4. november 2013

om ændring af Kommissionens henstilling 2006/576/EF for så vidt angår T-2-toksin og HT-2-toksin i foderblandinger til katte

(EØS-relevant tekst)

(2013/637/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) T-2-toksin og HT-2-toksin er mykotoksiner, som frembringes af forskellige fusariumarter. T-2-toksin metaboliseres hurtigt til et stort antal produkter, da HT-2-toksin er en giftig metabolit.
- (2) Ekspertpanelet for Forurenende Stoffer i Fødevarekæden (i det følgende benævnt »ekspertpanelet«) under Den Europæiske Fødevarerikhedsautoritet (EFSA) har efter anmodning fra Kommissionen vedtaget en udtalelse om risikoen for menneskers og dyrs sundhed i forbindelse med forekomst af T-2-toksin og HT-2-toksin i fødevarer og foder ⁽¹⁾.
- (3) Hvad angår risikoen for dyrs sundhed konkluderede ekspertpanelet, at det må anses for usandsynligt, at den nuværende skønnede eksponering for T-2-toksin og HT-2-toksin blandt drøvtyggere, kaniner og fisk udgør en sundhedsrisiko. Skøn over eksponeringen for T-2-toksin og HT-2-toksin blandt grise, fjerkræ, heste og hunde viser, at risikoen for sundhedsskadelige virkninger er lav. Katte hører til blandt de mest følsomme dyrearter. På grund af de begrænsede data og de alvorlige sundhedsskadelige virkninger ved lave doser har det ikke været muligt at fastsætte noget No Observed Adverse Effect Level (NOAEL) eller Lowest Observed Adverse Effect Level (LOAEL).
- (4) På grundlag af konklusionerne af den videnskabelige udtalelse bør der foretages undersøgelser for at indsamle

oplysninger om de faktorer, som medfører et forholdsvist højt niveau af T-2-toksin og HT-2-toksin i korn og kornprodukter, og om virkningerne af dyrefoder- og fødevarerforarbejdning. Kommissionens henstilling 2013/165/EU ⁽²⁾ blev derfor vedtaget for at henstille til, at undersøgelserne foretages.

- (5) Da T-2-toksin og HT-2-toksin er giftig for katte, bør der endvidere fastsættes en vejledende grænseværdi for den samlede mængde af T-2-toksin og HT-2-toksin i kattefoder, som skal anvendes til at bedømme, om kattefoder kan godkendes for så vidt angår forekomsten af T-2-toksin og HT-2-toksin. Kommissionens henstilling 2006/576/EF ⁽³⁾ bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I bilaget til henstilling 2006/576/EF indsættes følgende række efter rækken om Fumonisin B1 + B2:

»Mykotoksin	Produkter til foderbrug	Vejledende grænseværdi i mg/kg (ppm) foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %
T-2-toksin + HT-2-toksin	foderblandinger til katte	0,05«

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 2013.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFSA's Ekspertpanel for Forurenende Stoffer i Fødevarekæden; Scientific Opinion on risks for animal and public health related to the presence of T-2 and HT-2 toxin in food and feed. EFSA Journal 2011; 9(12):2481. (187 pp.) doi:10.2903/j.efsa.2011.2481. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2013/165/EU af 27. marts 2013 om forekomsten af T-2-toksin og HT-2-toksin i korn og kornprodukter (EUT L 91 af 3.4.2013, s. 12).

⁽³⁾ Kommissionens henstilling 2006/576/EF af 17. august 2006 om forekomst af deoxynivalenol, zearalenon, ochratoksin A, T-2 og HT-2 samt fumonisiner i produkter til foderbrug (EUT L 229 af 23.8.2006, s. 7).

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA